

אין בו איסור מלאכה כלל. וזה כי המלאכה מורה על הקליפה
בסוד העשי' ששת ימי המעשה :

והנה בשבת המלך והכלה כולם נכנסים אל הקדש פנימה
ואין מהם דבר בספירות הענין ואז הוא השבתת
הקליפ' לגמרי ולפיכך נאמר בכל מין מלאכה ואמנם בימי ו'
קלוותיהם למטה בספי' ששם שליטה ומנוע יד לקליפ'. אבל
נתעלו כי חגי' חזרו במקום חב"ד שנחתן ונה" במקום חגי'ת
ולפיכך נאסרה מלאכת עבודה כי אין שליט' לחיובים בסוד חגי'ת
אבל יש להם יניק' וחיות משם להחיות את נפשם והנה השליט'
הוא במקום מלאכת עבוד' והוא מנה" כי מהם יגיע להם
ממשלה למשול על הטהרה ולהעביר' ולהיות ישראל משועבדין
אל הקליפ' כמו עתה בזמן הגלות שאנו משועבדים מלך ההוד
כמד"א והוא נהפך עלי' למשחית כל היום דוה וגם סמאל נלח קתה
ליעקב מלך הירך והס' ח' בתי בראי' שמהם מגיע ממשל' לחיובי'
ואחרי הקדוש נמשך ממנו גיבור לקליפ' כנודע אבל בגוף' שהם
מגי'ת אין להם ממשלה ושליט' אבל בחי' קוים ומזון לעמוד
על משמרתם הקבוע' ולהיותם נכנעים לטהרה נמשך להם מסוד
חגי'ת ולפיכך הותר להם מלאכת אוכל נפש בלבד. ודע כי חיות זה
נמשך להם מגי' עליונות ויורד דרך המדרגות ולפיכך ביום טוב
עלמו שהגיד שולטו' ומשפיע לו"ק האלו הותר להם מלאכה אוכל
נפש בלבד כי אין העליונות משפיעות לחיובים רק חיות לבד ולא
שליט' חו' אבל בחי' ה"ק שולטות ולפיכך הם ששה ימים ולהיות
כי הוי"ק אלו נתעלו כי חגי'ת עליו לחב"ד ונה" עליו לחגי'ת
אין להם לקליפ' שליט' כי רק בדבר האבר והס' קתה יגזלו
קדושה שנכנסו בעמקי הקליפות ונאבדו שם בעיני העולם על
אלו יש להם שליט' לבד אבל אין להם שליט' מחדש על הקדושה
חו' רק בדבר שנאבד וכדכתיב'. עוד אני אומר דדבר האבר
היינו קלי' שנכנסה וחזרה קדושה בסוד גיבור ונה" נשמות אשר
היו בעמקי הקליפ' אבודין וחזרו ונשפרו ונכנסו במקום הקדש
במקום מדרגות העשי' (ג) בפנימיותה לא חוץ במקום הקליפ' וחלו
לא זכו לעלות למעל' בימי' וכ"ש צבדי'א' ויריבין' אנו להשפיע
בעשי' ומדרגות' בסוד המלאכ' להשפיע לאותם הנשמות האבודין
שם ולפיכך הותרה המלאכ' בחי'א' ואף לפי פשוטו של דבר נבין ממנו
לשמות (ג) העליון כי כמו שהמלאכ' לדבר האבר מעמידה שלא יאבדו (ד)
דרוש ב ג (ה) בסוד הקדושה וכונתה וקודם שנבאר כונתה

הנה ענין הגי' שהוא לומר נקדישך ונעריךך בקול רם בלבד
והשאר בלתי זה נזכר בתוספתא דמס' פאה והענין של הדילוג
באומרו קק"ק גי' במדרש תנחומא בפ' לו ו"ל בשמים יעופף ובי
בכנפים יעופף אלף מלאך תקנו חז"ל לנפח האדם על רגליו
בשעה שהש"ך אומר קק"ק ע"כ ושינינו ית"ל בע"ה. אמנם נבאר
עתה בקצרה כונה א' רבת התועלת הזהירני מורי ז"ל מאד לכיון
בה וז"ל שבו תתעלה נפשי ותקבל קדוש' גדולה. והענין הוא
כי הנה לקמן יתבאר שענין הדילוג הוא להעלות למעלה את
יעקב ורחל. והנה נודע כי כל דילוג ועליה ממקום למקום
איננה אלא בסוד שם בן ג"ב כמבואר ית"ל בע"ה. אמנם נבאר
וע"ש וא"כ לדרך לדגל ולכיון להעלות את נפשו ג"כ עמהם
למעלה ע"י שם מ"ב בשם אבניתי' ובקדושה של תפלת שחרית
דחול ימיו בשני אותיות (ה) ג"ה ובקדושה המנחה של חול ימיו
לדגל ולעלות ע"י אותיות א"ב (ו) ובקדושה (בא לניון) תפלת (י)
מנחה לדשבת ימיו בשני אותיות ר"י ונבאר עתה כינה
הקדושה ושינינו באורך הס' לעיל כתבנו כי ענין חזרת ש"ך
העמידה היא להעלות ליעקב ורחל עד חגי'ת דז"ה. אבל דע כי
אין העליה היא נעשית תהך בחמילת העמידה **אבל** בצדקת אבות
אנו ממשוכים להם הארה מחסד דז"ה **לד' שיוכל חסד' יעקב**
לעלות שם ובצדקת מחיה המתים אנו מאירים מן הגבורה דז"ה
כדי **שיוכל חסד' לעלות שם החל** ואח"כ אשר שנייה קבלו
הארותיהם משני א"ה ורעות ד"ה מחסד ונבאר' בב' ברכות הגי' אז
חס"כ הוי"ק מעלה אותם אליו ע"י שני ורעותיו הגי' ועולים עד
מקום חגי'ת ועליה זו היא ע"י הקדוש' היות דקדישך כי' והנה
עיקר הבליית סוד הקדוש' הוא לתת הארה אל מוח הדעת דרחל
לפי שהנשים דעתן קלה ולכן אחר אשר קיבל' הארה משני
הורעות מקבלת מקור האמנעי דז"ה הנמשך מן הדעת שבו ומאיר
בדעת דרחל **וגם** אורו' נודע כי כל בחי' קדש הוא במוחין
והוא כי כונתו הוא להשלים המוחין דרחל מבחי' הדעת דז"ה
ולהעלות עד שם ואמנם טרם שיעלו יעקב ורחל בחגי'ת דז"ה
אנו לריבין להעלות בתחלה את חגי'ת דז"ה עלמו למעלה בניד
חב"ד שבו שהם מוחין שלו הנקרא' קדש וע"י מתקדשין חגי'ת
שלו מן קדושת המוחין שלו. ואח"כ מכה שנתקדשו משם ישיעו
הם קדושת המוחין ביעקב ורחל ואז יעלו למעל' בחגי'ת דז"ה לפי
שכל מדרגה תחתונה ח"ל לה לעלות למעלה עד שתקבל אור
עליון יוסף על מה שהיה לה בתחלה ואז יוכל לעלות למעלה
ומדרגותו הראשונה. והנה חגי'ת דז"ה לריבין שני מיני עליות
בתחילה עולים למעלה לקבל הארה לנודע עלמן כדי שיוכלו לקבל
הארה מגי' ואח"כ חזורים ועולים ש"ב לנודע עלי' יעקב ורחל
ומתקבלים הארה יתירה להחיר ביעקב ורחל שיוכלו לעלות
זוה סדר כונת הקדושה נקדישך כנגד החסד העולה עד חכמ'
דז"ה הנק' קדש וזהו **נקדישך** ר"ל מעלה אותך אל מקום
החכמה הנקרא' קדש. **ונעבדך** הוא להעלות הגבו' עד בינה דז"ה
וישן כי שתייהם הם גבורות לכך נאמר בלשון ונעריךך לשון גבו'
ועריות. **בעופש** הוא התיי' להעלותו בדעת אשר בו מהלבש הסוד
דאימת הנקרא' טעם עליון כנודע והס' שם אהיה דיווין העולה
בני' נעם ושם המלה אור נעם הבונה בדרך היסוד שלה
המלוכש בדב' ז"ה והנה עלו חגי'ת למקום גי' לקבל הארה לנודע
עלמם ואחר שקבלו הארה לנודע עלמם אנו חוזרין להורידן למטה
במקומו' כדי שיאירו שם, והן **שית סוד שרפי קדש** שיה' כנגד החסד
שירד למקומו מלא שפע והארה וסוד, כנגד גבו' היורד למקומו' כי
סוד בני' יין שהיא בחי' גבו', ושרפי קדש, כנגד ירידת ח"ת. **ואם**
הקשה ותאמר כי הסוד חשוב מן השיח שהוא הדיבור ואיך יחיה השיח
אל החסד המעולה והסוד אל הגבו' שהוא מדרג' למע' מן החסד
והתשוב' היא כי הנה בכלל השיח והדיבור בכלל הסוד שהוא
קול החשאי לפי שהסוד הוא הכל היוצא מפי האדם בחשאי ובשמעיה
קולו יותר אז הוא נעשה שיח ודיבור. ומלאך שהסוד הוא בכלל בשיח
וה"ם הימין הכולל את השמאל עמו. אמנם הדיבור אינו כלול בתוך
הסוד, כי הסוד הוא תחלה בחשאי בלי דיבור כלל, ואפשר להיות
סוד בחשאי בלי דיבור בקול רם, אבל אי"ל אל הדיבור בקול
רם להיותו בלי ההכל החשאי בתחלתו. **וה"ם הימין הכולל**

גבורות וביאורים: חוב"ת שהפרט בין יו"ט גמור לחוב"ת דביו"ט חב"ד דז"ה במקום חב"ד דתנונה וכן חב"ד דנוקבא זה מיתין וזה משמאל כפי כשר
מקראי קודש. אבל בחוב"ת חב"ד דז"ה בחגי'ת דבינה וכתם כדעת. אלא ש"ש מה פי' חיק אכיהם. ואולי דלחב' עמיר וגי'ו נביה. ועב"ו
אמאי לא נקש העוקר שהיה אימת ולא אבא שהוא בכח' יו"ט וגי'ו עמיר וז"ע. ועוד כי פי' זה ודאי בלתי אפשרי שהיה לקמן כתיבית עשש על הימר אוכל נפש
ביו"ט אמר לפי שאין כלי שלום במקום הקדש וז"ע. אה"כ מלאכי בעמתי המלות דביו"ט ע"י עליה בתנונה ולא בכינה ע"ש. א"כ מה משמר אותו חכר הוא אמת
ויובי ודו"ק: א) ז"ה בתי כרמי. מפ"ח פ"ה מספר מקראי קודש: ב) בפנימיותה חוץ למקום הקליפה. פ"ח ש: ג) בפ"ח הנוסח לשוק: ד) בפ"ח מסיים
כן ג"כ כנחן. א"ש ע"כ מנח' מנ"י הארי' ז"ל ונראה שהדרוש היה ארוך ולא נמלא יותר: ה) פ"ח דרוש ג' מחזרת העמידה: ו) ג' תיבות: ז) והשאר כלה:
ח) ג"כ א"ש ז"ע למת לא היה ב' אותיות ראשונות א"כ הקדמות כשם למת בחמילת באותיות שניות וז"ש (ה"כ בפ"ח הנוסח א"ב: י) ע"י פ"ח: יא) ובתפלת.

כפ"י עיני בסידור השמ"ס ז"ל יו"ט כהדמה הקדושה כ"י:
http://www.otzar.org הודפס מאתר אוצר החכמה

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד הוה הא הי וו וואו וואו הוה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה', כסא אברהם, עבד א'.

ברחמים ובטובו שהוא המסד אור הגנוז על ידו **מחדש** המאזיל
בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך
יהוה אלהי יאהרונהי כולם בחכמה עשית כל העולמות
נמשכות מאבא שבו מלובט אור הא"ס ונעשים ע"י אימא המלביט לאבא אבא

אומר ואימא עושה מראה הארץ קנינך: המלך המרומם
לבדו הם החיות והאופנים שבהיכל זה דלצנת הספיר **מאז** יאהרונהי
שין דלת יוד (*) יכוין להשפיע מכלי הפנימי דיסוד דז"א דל"א שהוא הוי"ה

ואדני שהוא עתה נשמת יסוד דז"א דבריאה לכלי הפנימי דיסוד דנוק' דז"א
דל"א שהוא שדי שהוא עתה נשמת יסוד דנוק' דז"א דבריאה. יאהרונהי

היא המל' דבריאה שבה כלולים עשי' וילירה שעלתה מהק"ק דילירה אל ההיכל
הזה לצנת הספיר יסוד ויכוין לחברה עם היסוד ולהמשיך להם מדעת העליון
דבריאה נשמה והוא הוי"ה אדני] ולשלב הוי"ה עם אדני שבהם ח' אותיות כמספר

א"י המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם.
אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ארון עוזנו

צור משגבנו מוגן ישענו משגב בעדנו. אל ברוך
גדול היכל עצם השמים הוד דז"א דברי' יכוין להעלו' בירורי כלים חילוניי' ואמלעיי'

נה"י וחג"ת דמלכים עם פנימיות צי"ע ובירורי יסוד ומל' דהיכל לצנ"ה ונר"ן
שלו וחילו' צי"ע פנימים ומקיפים להיכל עלם השמים הוד דז"א דבריאה דכל
פרלוק ולצבר חלקי הוד דכחצ"ד דמלכים דכל פרלוק ולהמשיך להם חלקי מוחין

פנימי' ומקיפי' עם חלקי נרנח"י דנח"י דנשמה. דעה הכין ופעל
זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות נתן

_____ י' ש"ן צע"ח חצ"ל ק"ד מוק עכ

סביבות

אהיה
יהיה

(* עיין בעיה ש' מ"ע פ"ג.)

אהיה אהיה אהיה
יהיה יהיה יהיה

סידור תפלה להרש"ש

כח

ר"ת

כס"י

אהיה יהו אהיה   כלש
אהיה יהו אדני   יד
יוד הי ויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא.

סביבות עזו פנות צבאות קדושים רוממי שדי
תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו. תתברך יהוה
יאהדונהי אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
על כל שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שיצרת
המה יפארוך סלה:

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים
ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים
ואשר משרתיו ר"ס מו"ם מע"ב שמות והוא גי' אלהי"ם כולם
עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים חיים ומלך עולם. כולם אהובים
כולם ברורים כולם גבורים כולם קדושים כולם
עושים באימה וביראה רצון קוניהם וכולם פותחים
את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה
מברכין ומשבחין ומפאדין ומקדישין ומעריצין
וממליכין את שם האל המלך הגדול הגבור
והנורא קדוש הוא וכולם מקבלים עליהם עול
מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה
להקדיש ולהעריץ ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד, הה הא הי, וו ואו ואו, הה הא הי
א א א ל ל ל, איש ד ה ד נו יי ה
לברך את ה', כסא אברהם, עבד א'.

ובנעימה קדושה כולם כאחד עונים באימה
ואומרים ביראה:

יכוין להמשיך שפע וקדושה לחס"ן בג"ה דת"י דרישא עילאה דל"א בקדוש א'
ודרישא תנינא דל"א בקדוש ב'. ודרישא תליתאה דל"א בקדוש ג' והס
ע"ו וד"א ונוק' דע"ו וד"א ונוק'. או דל"א וישס"ת. או דזו"ן ודיעקב ורחל.
דנח"י דנשמה דנשמה או דנשמה דרוח או דנשמה דנפש הכולל דכללות
דבריאה:

גם יכוין להמשיך שפע והארה גדולה מת"י נימין ומת"י עלמין ומת"י עיבר
דג' ע"ב חס"ן או בג"ה או דת"י דרישא תנינא אוירא דא"א לחס"ן או
לבג"ה או לדת"י דחצ"ד ודחג"ת ודנה"י ודיעקב ורחל דבריאה:

גם יכוין להעלות חס"ן או בג"ה או דת"י דחג"ת הכולל דבריאה לחס"ן או
לבג"ה או לדת"י דחצ"ד הכולל דבריאה:

גם יכוין להמשיך מוחין דחס"ן או דבג"ה או דדת"י דחכמות דחצ"ד ודחג"ת
הכוללים דמ"ה וב"ן דמ"ה או דמ"ה וב"ן דב"ן או דמ"ה וב"ן דב"ן ודמ"ה
דבריאה. לחס"ן או לבג"ה או לדת"י דחכמות דנה"י ודיעקב ורחל העומדים
בהק"ק דילירה:

גם יכוין בקדוש א' להעלות ולחצר אותן' שהוא ת"ת לחכמה הנק' קדש
ולהמשיך לו שפע מהחכמה והיה קדו"ש:

ובקדוש ב' להורידו למקומו עם השפע שקבל מן החכמה שנקראת קדש
והיה קדו"ש:

ובקדוש ג' להמשיך שפע ממנו מן השפע שקבל מהחכמה הנק' קדש אל
נו"ה והיסוד הנק' י' והיה קדו"ש:

ובתיבת הו"ה יכוין להעלות דת"י דנה"י ודת"י דנוק' לדת"י דחג"ת דבריאה:

ובתיבת זבאות להעלות חס"ן בג"ה דנה"י דבריאה ודיעקב ורחל דבריאה
המלבישים אותם לחס"ן בג"ה דחג"ת דבריאה:

ובמלא כל הארץ כבודו יכוין להמשיך המלכיות דמוחין דחס"ן בג"ה דת"י
דחכמות דחצ"ד חג"ת ודנה"י ודיעקב ורחל דבריאה. למוחין דחס"ן
בג"ה דת"י דחכמות דמלכיות דיעקב ורחל דבריאה:

סידור תפלה להרש"ש

כט ב

להמשיך שפט והארה
 מס"י נימין ס"י עלמין
 ס"י עיבר מחס"ן
 דאוריאל דא"א דבריאה
 לחס"ן דחב"ד ודחג"ס ודנה"י
 דז"א ודיעקב ורחל.
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 לג' כלי חכמה דז"א

דבריאה.
 ה י ו ה
 א ד י נ
 א ל י ה מ
 ולג' כלי חסד דז"א
 דבריאה.

ו ה י ה
 ד א נ י
 א ל י מ ה
 ולג' כלי נלח דז"א
 דבריאה.

ה ה ו י
 ד א י נ
 א ה י ל מ
 ולג' כלי חכמה דנוק'
 דבריאה.

ה א י ה
 נ א י ד
 א ה מ י ל
 ולג' כלי חסד דנוק'
 דבריאה.

ה א י ה
 נ א י ד
 א ה מ י ל
 ולג' כלי נלח דנוק'
 דבריאה.

י ה ה א
 י נ א ד
 א י ה מ ל
 לג'

לג' כלי חכמה דז"א דבריאה.
 ה י ו ה
 א ד י נ
 א ל י ה מ
 להעלות כלים דחסד דז"א דבריאה לחכמ'
 דז"א.

ו ה י ה
 ד א נ י
 א ל י מ ה
 להמשיך שפט וקדושה לרישא עילאה והס עי"ו
 וא"א ונוק' דעי"ו וא"א ונוק' נשמה
 להמשיך דנשמה דכללות הברי'. ד
 (מוחין דחס"ן דחכמות דחב"ד ודחג"ס דז"א
 לחס"ן דחכמות דנה"י דז"א ודיעקב ורחל.

א ה י ה א ה י ה
 ה ש א נ ל י ס צ פ ר ק
 ד י ט י ג ק
 י ה ו ה י ה ו ה
 א ה י ה א ה י ה
 י ה ו ה י ה ו ה
 א ה י ה א ה י ה
 י ה ו ה י ה ו ה

לג' כלי נלח דז"א דבריאה.
 ה ה ו י
 ד א י נ
 א ה י ל מ
 ולג' כלי חכמה דנוקבא דברי'

ה א י ה
 נ א י ד
 א ה מ י ל
 להעלות ס"ת לחכמה קדש לקבל שפט
 ונעשה

קדוש

(* עיון בס' עלי נהר דף כ"א סוף ע"ב :

סידור תפלה להרש"ש

יכוין לקיים מ"ע של "ונקדשתי בתוך בני ישראל". לקדש שמו יתברך.

בחזרה

להעלות חג"ת דמו"צ דבינה דז"א - דלחש וחזרה לחז"ר דכ"א ולקבל שפע וקדוש' מחז"ר שלהם :

ג' כלי חכמה	ג' כלי דעת	ג' כלי בינה
יוד הי ואו הא יוד	הי ויו ווי הי	אלף אלף הא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד הא
		אהיה

להעלות חסד	לחכמה להעלות ח"ת	לדעת להעלות גבורה	לבינה
אל אלו אלו	אלוה יוד הא ואו הא	אלה אלף אלף	אלה אלף אלף
ל ו ו	הי יה יהו יהוה	הי אלה אלף אלף	הי אלה אלף אלף
אלף ל מ ד ו	ה ו ה ו	ה ו ה ו	ה ו ה ו

א ב

ונעריצך
כנועם
נקדישך

להוריד החסד עם השפע	להוריד ח"ת עם השפע	להוריד הגבורה עם השפע
למקומו	למקומו	למקומו
אל אלו אלו	אלוה יוד הא ואו הא	אלה אלף אלף
ל ו ו	הי יה יהו יהוה	הי אלה אלף אלף
אלף ל מ ד ו	ה ו ה ו	ה ו ה ו

שיח
שרפי קדש
סוד

להמשיך שפע	להמשיך שפע מת"ת ליסוד	להמשיך שפע מגבורה
למחוד	יאהדונהי	להוד
י צב צב	שין שין דלת שין דלת יוד	י צב צב
י צב צב	שין שין דלת יוד	י צב צב

המשלשים לך קדושה

הוהי יוד יוד יוד הוה הא הי וו ואו ויו הוה הא הי הי
אאא ללל אישדהדנוייה עבד ב'.

ע"כ וה"ח לדעת דיעקב ומשם ליסודו. ה"ג לדעת דרחל ומשם ליסודה.

יוד הי ויו הי

יהוה ה"ח יהוה יהוה יהוה ה"ג יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

ולזווג ליעו"ר צסוד נ"ר ולהמשיך מיסוד דיעקב ליסוד דרחל ע"כ וה"ח).
כחריס איההיוהה דיעו"ר
חכ"ד אילההויהם דיעקב ורחל
ז"ס אידהנויה דיעו"ר

נפשי אשא אלהי ר"ת ג"י יוד הוה וו הוה. אלהי ג"ל מ"ו
יכוין להעלות נפש דנפשו עם חלקי הנפשות שצעשייה לקשרם עם מ"ה יוד
הא ואו הא בכ' במחתי אל' אבושה ר"ת עם המו' הנו'

ג"י יוד הוה וו הוה יכוין להעלות נפשו דרוחו עם חלקי נפשות הרוחות
שבילירה שהוא מ"ה ולקשר מ"ה וצ"ן עם ס"ג שבצריאה.

יוד הא ואו הא יוד הוה וו הוה יוד הי ואו הי

אל' יעלצו אויבי ר"י ר"ת עם סיבת לי ג"י יוד הוה וו הוה
יכוין להעלות נפש דנשמתו עם חלקי נפשות נשמתו שבצריאה ס"ג ולקשר ס"ג
ומ"ה וצ"ן יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הוה וו הוה

עם נוק' דאלי'. וג' צ"ן אלו שבר"ת הנו' הם המ"ן עלמס (א) והס ה"ג שנתמתקו.
ויכוין להמשיך ג' צ"ן מהז"ח אל הנוק' והס סוד נר"ן הרמוזים לקמן.

גם כל קויד לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם :
דרכיך יהוה יאהדונהי הודיעני אורחותיך למדני :
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי

חומך

(א) ועיין בש' הכוונות דמ"ז ע"ד וז"ל ואח"כ צביאה צ' נותן לה המ"ן
עלמן שהס ג' גבורות האחרות שנמתקו ביסוד דז"ח ע"י ג' חסדים עכ"ל ול"ל
כי איך נמשכים ג' גבורות מהז"ח דפרטים שנמתקו בקונה הכל לזווג הכוללים
דכ"ד שעות שהרי הזווג דנפ"ח הוא זווג דכ"ד שעות ולא כן זווג של ש"ש הוא
זווג פרטים ול"ע והיע"א
יאה

סידור תפלה להרש"ש

(ח) 'אותך כויתני כל היום ר"ס גי' קכ"ו והוא ריבוע ארני שבמל'
 א אד אדנ אדני ויכוין להמשיך לאחוריים הנו' ג' מ"ב דעס"מ שסס גי'
 קכ"ו. יהוה יוד הי ויו הי יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד
 ויו הי יוד. יהוה יוד הי ואו הי יוד ויו דלת הי יוד
 ואו אלף ואו הי יוד. יהוה יוד הא הא ואו הא
 יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף.
 זכור רחמיך יהוה יאהדונהי וחסדיה כי מעולם
 המה : חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדה זכור
 לי אתה למען טובה יהוה יאהדונהי : טוב וישר
 יהוה יאהדונהי על כן יורה חטאים בדרך : ידרך
 ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות
 יהוה יאהדונהי חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו :
 למען שמה יהוה יאהדונהי וסלחת לעוני כי רב
 הוא : (ב) 'מי זה האיש ר"ס גי' ז"ן. והוא ז"ן דרוח יוד הה
 וו הה ירא יהוה יאהדונהי יורנו 'בדרך יבחר :
 ר"ס מ"ב דמ"ה יהוה יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף
 ואו הא אלף ושניהם גי' מג"ן ע"ה אל אל אל כמספר מילוי
 ריבוע דס"ג יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי מי זה
 האיש ס"ת גי' שט"ו ז"פ אדס שהס ז"מ דז"ח שנתבטלו ויכוין למתקם
 ולתקנם ולהעלותם ע"י עסמ"ב יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה העולים כמספר ס"ת ירא ה'
 יורנו בדרך יבחר. מי זה גי' ס"ב ז"פ אל אל כמספר יוד הי וו הי
 ויכוין להמשיכם להמתיק שט"ו כמס' האיש שמספרה שט"ו ע"ה לרמוז שהיא
 נכללת בז"א. ירא גי' אלף למד יהוה ירא יהוה גי' רל"ז
 כמס' עסמ"ב וד' כוללים וכולל כולס שע"ה עולים גי' רחל והכונה להמשיך ד'
 שמות לנוק'. יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא
 יוד הה וו הה

יורנו

(א) עיין בש' רוס"ק דע"ה ע"ב יחוד כ"ז : (ב) מכאן ע"ס הנפ"א עיין
 בש' רוס"ק דס"ב ע"א יחוד ח"י מבואר כ"ז :

יורנו גי' רע"ב שהם אחוריים דהויה דז"א ואחוריים דאלהים דנוק'. ויכוין
למתקם בקס"א ס"ג וצ' כוללים כמספר בדרך

י יה יהו יהוה א אל אלה אלהי אלהים

אלה הי יוד הי יוד הי ואו הי וצ' כוללים

יבחר גי' ע"ה אר"ך והוא שיכוין להמשיך לז"א אר"ך נהורין על הק"ן נהורין
שצו והיו לש"ע נהורין אלה למד אלה למד ויכוין כי חילוף יבחר

צא"ס צ"ש הוא משסג שהוא בגי' ג' מילוי אהיה דיודין דאלפין דההין
אלף הי יוד הי אלף הוא יוד הוא אלף הוה יוד הוה ועס י"ב

אוסיוסיסס אהיה אהיה אהיה גי' ת"ד מספר משסג והכולל.
נפשו בטוב ר"ס גי' יוד הוה וו הוה והוא דנפס

בטוב תלין ס"ת צ"ן והוא דנשמה. יוד הוה וו הוה ויכוין לזווג ל"ה

יאההויהה
יאהלוההים
יאההוניה

זרעו יירש ארץ : סוד יהוה יאההוניה ליראני
ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל יהוה יאההוניה
כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד
ועני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקתי הוציאני :
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי : ראה אויבי
כי רבו ושנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי קויתקה :
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו : והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו : יהוה יאההוניה אלהי
ישראל שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמה :
אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו
מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו.

סידור תפלה להרשיש

אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים טובים.
עשה עמנו צדקה וחסד למען שמה הגדול
והושיענו: ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליה
עינינו: זכר רחמיה יהוה יהוה יאהדונהי וחסדיה כי
מעולם המה: יהי חסדך יהוה יאהדונהי עלינו
כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים
מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד: עזרנו בשם
יהוה יאהדונהי עשה שמים וארץ: חננו יהוה
יאהדונהי חננו כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור.
ברגז אהבה תזכור. ברגז עמידה תזכור. ברגז
תמימות תזכור: יהוה יאהדונהי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר
אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה:

ואומר חלי קדיש, וציוס צ' וה' יאמר אל מלך וכו'.

אל בינה דעתיק שבה שם אהיה ושם סג יוד הי ואו הי ויכוין לג'
יודין וא' שבו וכן לאי' ו' יודין דקס"א אלף הי יוד הי
מלך מל' דא"ק יושב ומלוכש באהיה הנז"ל על כסא רחמים
דעת דעתיק. עוד יכוין כי הוא י' רמז לא"ל שטוס ז' דיוס השטי
וכ"ד דשבת שהמלך יושב בהם על כסא רחמים ומתנהג בחסידות
גולגלמא דא"א מוחל עונות עמו טלא דכדולמא מעביר ראשון
ראשון קרומא דאויכה. מרבה מחילה לחטאים עמר נקה.
וסליחה לפושעים רעוא דרעוין. עושה צדקות עם כל
בשר ורוח אשגמא פקימא. לא כרעתם להם גומל פרדסקא.
אל אויכא. ויכוין לג' יודין וא' דס"ג ייא' ושם אלף למד
הורתנו לומר מדות שרש עשרה היולאים ממז"ס שבו שם

כפי יום ע"י הנזחין וכלים האמצעיים דמיון
 דו"ץ שירדו גם הם לבר ע"כ וטיון נכר
 שום [דכ"ס ע"א ד"ה וכל] ח"כ כמו בהמזחין
 דו"ץ דתגול שלבוס יורדים הם והכלים
 ונהלקים לבי"ט מרחין יכלוהם הוליו לעשיה
 מוחין וביהם האמצעיים לילירי מוחין וכליהם
 הפנימיים לצריאה ועד"ז בי"ט דל"ה שיה י"ק
 דכ"פ דל"ה יורדים לבי"ט נכר עברה כלים
 פנימיים בצריאה י"כ האמצעיים צלירה י"כ
 הוליו בעשיה והכל מפרליפי האל"ה דתמוג
 שלבוס וכן דעת הרב"ח מהר"א מנחני זקוק"ג
 כו"ד צערי רחמים הנד"מ שאלה נ"ד יעו"ש:
והרה"ג בד"ה י"ו ס"ל שהצירורים
 הנכררו מהדש ועלו לאל"ה טדיין
 לא נגמר תיקונם לאל"ה הצירורים מצויחם לבס
 מקיפיה צעלני לשנה ואחר התפלה חוזקין
 נכר לבי"ט התחתונים ואלו נקראים בי"ט
 דל"ה וכן הנכררו מזי היכלות דכל עולם וציום
 בני עולם בי"ט דל"ה הנזי עם צירורים
 החדשים לאל"ה ואז בי"ט דל"ה נגמר תיקונם
 ונשבו צחינת אל"ה והצירורים החדשים נקראים
 בי"ט ומחזקין לנכר לבי"ט נכר וכעד"ז לעולם
 ומיחין דו"ץ דתמוג שלבים יורדין צליל שליבי
 נסייע גם הם בצירור עכד"ק והיע"א

ענין קדושת יוצר

א) שאלה כתוב בסידור הכש"ש זיע"א
 צהקדמת קדושה דיו"ג (דכ"ח
 ע"ג) וז"ל גם יכוין להמשיך מוחין דחש"ן או
 דכג"ה או דדח"י דחכמות להח"ן או לצג"ה
 או לדח"י דחכמות דנכ"י ודיעקו"ד העימודים
 צהיכל ק"ק דילירי ע"כ וקשה דכלא כי צהידור
 צהיצת מא"ז וז"ל הוא המלכות דצריאה שבה
 כלולים עשיה וילירי שעלחה מהיכל ק"ק
 דילירי אל ההיכל הזה יסיד דצריאה ע"כ
 ח"כ כנר עלחה המלכות שהיא יעו"ר ליהוד
 דצריאה צהיצת צורח אח ככל ואינה עומדת
 צהיכל ק"ק דילירי ובוד קשה צהקדמת
 הקדישה דיו"ג צסמוך כי צחינת יהוה יכוין
 להעלות דח"י דנכ"י ודח"י דנוק' לדח"י דחג"ת
 דצריאה וצחינת צבאות להעלות חש"ן צג"ה
 דנכ"י

החגיגותיהם שנבחרו צבי"ט ע"כ וכ"כ צדק כ"כ
 ע"כ צהקדמת בקרצנות וכנ"כ גם כגם מוחין
 וכלים דמוחין דו"ץ ירדו גם הם לבר יעו"ש
 נפ"ז נמלה יכ בני כוגים שורדים לבי"ט נכר או
 כלים דפרליפי האל"ה הנקראים בי"ט דל"ה כי
 מוחין דו"ץ דתמוג שלבים ביירדים צליל ג'
 נסייע בצירור ח"כ מ"ש צסידור צמזמר כללו
 אל צקדשו נכר כלים האמצעיים חג"ת ולהענותם
 עם צירורו כלים הוליו נכ"י ופנימיות עשיה
 וילירי וצירורו היכני לצנת הספירי יעלם
 השמים וגינה ודלוק וזכות ואלהבה ודל"ה
 עשיה וילירי נהיכל ק"ק דילירי יעו"ש מ"ש
 נכר הכלים דמלכים מוצן שמוירי צכנים
 דפרליפי האל"ה שירדו נכר שיה צבי"ט דל"ה
 ומעלה אותם עם היליגויהם כנהקן ע"י המעשה
 ונ"ש פנימיות עשיה וילירי נראה דח"י
 צמוחין דו"ץ דתמוג שלבוס שירדו נבי"ט נכר
 אך מ"ש להעליה צירורי ההיכלות לא היצתו
 ענינים ואיפה נכר שירדו ההיכלות לבי"ט ?

תשובה כתוב בסידור [דכ"ג ע"א]
 צהקדמת בקרצנות יכוין כי
 היכלות הטולים בקרצנות הם הכלים הילוניים
 דז"מ ע"כ וטיון צפתה ענינים [ד"ח ע"ג] כפי
 דמ"ס נפל וז"ל כי היכלות הטולים בקרצנות
 הם דכלים הילוניים דז"מ וכ"י צימני החוג
 יורדים הטולמות למטה לסייע צצירור וכל ז"ת
 דכל פרלוק מפרלופי האל"ה יורדים לבי"ט כלים
 פנימיים לצריאה האמצעיים לילירי הוליו לעשיה
 וכה הטולים בקרצנות וזמירות וזולר יעו"ש
 לפ"ז מ"ש צסידור להעלות כלים הילוניים
 והאמצעיים וצירורי ההיכלות היא היא תני והכר
 מפרש שהכלים דפרליפי האל"ה שירדו לבי"ט
 הם כלולים צזי היכלות והכלים וההיכלות כולם
 נקראים הוליו דפרלופי האל"ה וע"כ מכלים
 הכלים כלולים צהיכלות דח"י או דאמצעיים
 או דפנימיים עם חלק החילוניות דבי"ט דל"ה
 שנתקנו ע"י המעשה ואפשר שהכלים הנז' שיה
 צבי"ט דל"ה היורדים צלילה נכר הם כלים
 דפרליפי האל"ה שנתקנו צתמוג שלבוס והם
 היורדים לבר צימות החול ע"ד מוחין דו"ץ
 דתמוג שלבים שירדים צליל ג' נכר המוחין
 וכלים דמוחין וכנ"כ נכר כלום [דכ"י ע"ד]

דנה"י דבריאה ודיעור' דבריאה כמלבישים
 אותם לחי"ן גי"ה דחגי"ת דבריאה ע"כ ח"כ
 משמע שתיקי' טומדת כנגד נה"י דבריאה ולא
 צהיכל ק"ק דיליר' היפך מ"ש לעיל גם לפי
 מ"ש צחינת מאז טעומדת ביסוד ח"כ צחינת
 אל צריך גדול עלתה לכזה וא"כ אינה כנגד
 נה"י ול"ע :

תשובה

כרז ר' יעקב לופס גר"י מ"כ
 צ'סודורי חר"ץ יע"א יושב ע"ז
 כי בצרכת יולר אור וכו' ובורא את הכל אז
 טולה המלכות דאל"י דצחינת יום שלשום עם
 הצורורים דיליר' ועשיה ליסוד דבריאה ועולה
 עם מלכות דבריאה דאל"י העומדת צהיכל ק"ק
 דיליר' עם היכל ק"ק דיליר' להיכל לצנת
 הספיר יסוד דבריאה וצחינת מאז יכוין
 להעלות מלכות דבריאה שצהיכל ק"ק הושב
 צהיכל לצנת הספיר ולקשרה עם יסוד דז"א
 דבריאה אבל עדיין מלכות דבריאה התחתונה
 היא עומדת צהיכל ק"ק דיליר' התחתונה.
 וצחינת קדוש ג' יכוין להעלות המלכות
 דבריאה התחתונה לנה"י דז"א דבריאה.
 וצחינת ה' צבאות טולה מלכות דבריאה
 התחתונה מנה"י לחגי"ת ולפ"י הכל יבא
 לכוון עכ"ד :

א"ה

ענין צפחה עינים (דט"ו ע"ב) שנגש צוז
 והעלה דמלכות העולה ציולר אור ליסוד
 וכמ"ש צחינת מאז, ואח"כ צחינות אל צורך
 גדול דעב עולה להיכל עלם השמים כזה, היא
 מלכות דאל"י דתמול שלשום שטולה עם הצירורים
 דיליר' ועשיה, אך מלכות הנמשך לה בקדושה
 שהיא עומדת צהיכל ק"ק דיליר' היא מלכות
 דעולם דבריאה עלמ' ר"ל צריאה דאל"י דצחינת
 צי"ע דאל"י הם העולים ע"י דיבור ועולה
 עתה דוקא מציכל ק"ק דיליר' ע"י הקדושה
 לנה"י דבריאה ואח"כ עולה עוד עלייה אחרת
 צקדושה צחינת כי לצאות לחגי"ת דבריאה
 עכ"ד ועי"ש שכתב דאפשר דמלכות דאל"י ג"כ
 מקבלת שפע ע"י הקדושה עם מלכות דבריאה
 הנו' ועיין שהכ"ו (דט"ל סע"ג) שמשמע כן
 והיע"א :

סב) שאלה

כתוב צסידור צהקדמת הקדושה
 דיולר וז"ל צקדוש א יכוין

להמשיך שפע וקדושה לרישא עילאה וכס פתיק
 ונוקי' וא"א ונוקי' דעתיק ונוקי' וא"א ונוקי'
 נשמח דנשמח דכללות דבריאה, גם יכוין להמשיך
 מוחין דחח"ן דחכמות דחצ"ד דחגי"ת הכוללים
 דמ"ה וצ"ן דמ"ה דבריאה, לחח"ן דחכמות
 דנה"י ודועקב ורחל העומדים צהיכל ק"ק
 דיליר' וכו' יעוש"צ ל"ל מעיקרא מהו ענין
 השפע הנמשך לעתיק וא"א הנו' ועוד ל"ל
 מאיפס תהיב המשכת השפע הנו' אם הוא
 מעתיק וא"א דאל"י או מעתיק וא"א דבריאה
 לעתיק וא"א דחוי"צ דצינה דז"א דבריאה שצוז
 יכיה תיקון דבריאה עינייה וציה מעתיק וא"א
 שצוז לז"א ויעקור' שצוז היע"א :

תשובה

כרז מוכר"א משע"ן זיע"א צגרי"ת
 כ"י עמד לצרר דצ"י וז"ל הבורא
 נצוא להבין צתחלה ענין קדושה יולר מ"ש
 צהקדמה יכוין להמשיך שפע וקדושה לחח"ן
 גי"ה דת"י דרישא עילאה וכס פתיק ונוקי'
 וא"א ונוקי' דעתיק ונוקי' וא"א ונוקי' וכו' דכללות
 דבריאה נלע"ד דחיינו חצ"ד דחצ"ד ר"ל לחצ"ד
 דפרלוף הפנימי שהוא כולל חצ"ד חגי"ת נה"י
 צאורך וכהצ"ד של זה הפרלוף הפנימי נקראים
 עתיק ונוקי' וא"א ונוקי' שצוז וכל כללותו נקרא
 עתיק וא"א צערך דחגי"ת ונה"י הכוללים
 שהם שוים צקומתו ומלבישים זע"ז צעוצי צשוק
 שכל אחד מהם צפרטותו יש צו י"צ פרלופים
 צאורך הנו' צובר שלום (דכ"ט ע"ב) צהקדמת
 הקדושה יעו"ש וזה צין דפרלוף צצינה צין
 דפרלוף דחכמה (דנה"י) דפרלוף השלישי צינה
 דז"א הכולל דבריאה שצוז מה שנתקן צחול
 צצ"ע ע"ד מ"ש דאל"י צעמידה דחול ונלע"ד
 שאם הוא יום ר"ח הנו"כ ל"ל גם צצחר
 (דנה"י) דפרלוף השלישי צינה דז"א דבריאה
 וציולר דיום ש"ק צקדושה הדיב הדיב הנו"כ
 דפרלוף הרצעי חכמה דז"א דבריאה שצוז
 מתפשטין כמחין מלד אר"א עילאין דוגמת מה
 שנתקן דאל"י צתפילות יום ש"ק :

אמנם

הלשון שכתב דכללות דבריאה ק"ק
 וחלוי כללות זה הוא לכלל חוי"צ
 דצינה שהוא פרלוף כג' דח"ן דבריאה ולא כל
 כללות דבריאה ממש, ומ"ש גם יכוין להמשיך
 שפע וכהרה גדולה מת"י ימק' ור"י לחח"ן
 דחצ"ד

ל"ל דגנב"ש ובשכ"ו כתוב אכיה דמילוי יודין ולמח לא לייך צסידור רק אכיה פשוט כיע"א :

תשובה

בדאי שדוחק לומר שחזר צו ברש"ש מזה צסידור מדכתצ צנה"ש ללמ"ד שז"ל כך וכ"ו ורמז לשורש בדברים ממ"ש בשכ"ו דרושי התפילין ועם מצוה"ר כן לכדיה כנ"ו בשאלה. ואי לא דמיתפסגה כוב אמונה שלשון ככתוב צסידור הוא ט"ס ול"ל יכוין שאימא שביא אכיה מלוצבת צס"ג שהוא אבא וצוב יצור לנכון כפי מ"ש בשכ"ו שאכיה שביא ג"ר דמוח חכמה מלוצבת צס"ג שהוא ז"ת דחכמה וכמו שכתוב צבגבות נהר שלום שכך ל"ל וליון מ"ש צדרושי התפילין כנ"ו ומעיקרא צכמה סידורי כ"ו בקודמים וצסידור הרב היר"א לא כתוב בקדמה זו אלא מלוויי הויב ואכיה דוקא ואולי נעשה"ה צטעות וכן מוכח מדברי שמן ששון לשכ"ו דרוש ה"י דחזרה בעמידה שבעה"ק דברי הגנ"ש כנ"ו ולה בעיר צצסידור כתוב היפך כדרכו צקודש שגראכ מזה שלא היב צסידורו צנוסח צצידוי ועדיין ל"ט צוב ואכמ"ל: **ומה** שמלוויי רק אכיה פשוט וצנכר שלום כ"י אכיה דיודין הכל אחד אלא צצסידור רמז לכללות אימא שלעולם נקראת צשם אכיה פשוט ולכן לא לייך רק אכיה פשוט שאם היב מלייך אכיה דיודין אז מורה על מוח חכמה לחוד אבל צאצא לייך ס"ג לרמוז דמירוי צמי שנקרא ס"ג ולה צאצא עילאה שנקרא ע"צ ואם היב מלייך הויב פשוט לא היב יולא כוראה כנ"ו וא"ש הוב"א וכיע"א. מכמגיב נר"ו :

ק"ס) שאלה

מ"ש צכונה צ"ב וב"ש יכוין שאכיה שביא אימא מלוצבת לס"ג שהוא אבא ל"ט שלעולם אבא ע"צ ולה ס"ג ואימא נקראת ס"ג ומכו אומרנו לס"ג שהוא אבא ?

תשובה

עיון צקוני אוד הלבנה לד מ"ח דקדוק כוב וכתירוץ לוב. ודכותא י"ל כאן ועוד שכיון דנחול עסקינן צמוחין דיבסו"ת לכן אבא ר"ל ית"ס וכוב ס"ג וצפרט לפי מ"ש בשכ"ו [ד"ה ע"א] דכנגד אכיה דיודין דחכמה ית"ס הויב דס"ג שיש צו ג' יודין כמו שיש ג' יודין צשם אכיה דיודין וזו כהויב צז"ת דחכמה ונטעית מלוצבת לאכיה

כנ"ו שביא ג"ר דמוח חכמה יעו"ש נמלא שאין ככונה לאצא הכללי אלא לז"ת דמוח חכמה שביא ס"ג ונקראת אבא ובג"ר שביא אכיה נקראת אימא שלעולם הויב צאצא ואכיה צאימא כמ"ש בשכ"ו [ד"ה ע"ד] יעו"ש וכיע"א. מכמגיב נר"ו :

קסא שאלה

כתוב בשכ"ו [דמ"א ע"ב] כי אות א של אמן רומזת צה"ת דז"א וכתר דרחל. ואות ב רומזת ציבור דז"א וצדעת דרחל. ואות ג פשוט רומזת לחלל שבין נר"ה דז"א וגוף דרחל יעו"ש וכן הוא צסידור מורנו ברש"ש זיע"א :

אבל

עיון צובר הקדוש פי וילך [דרפ"כ ע"א] וז"ל והא אוקימנא קמיה דר"ש דאמן משיך צרכאן ממצועה למלכא וממלכא למטרוניתא. וצאהוון גליפן דר"א מאל"ף למ"ד ומ"ס. לנ"ן וכ"ו יעו"ש. וכ"י ע"ז הרב מקדש מלך וז"ל מאל"ף וכ"ו ז"ל סכ"ב אל"ף מ"ס דאמן הם חו"צ שכם כנגד אותיות יב כי אל"ף היב יר"ד. ומ"ס היב אימא. ומ"ן פשוט הם כבנים כנ"ן כפופה נקצב. ואות ו ז"ל וכ"ו יעו"ש. ול"ל שדצברים כאלו אינם מלוויים צשכ"ו צצידוי. ועוד שכם היפך מ"ש בשכ"ו צצידוי וצסידור ברש"ש ומאיון כמליאס כיע"א: **תשובה** דברים אלו שכתב הרב מק"מ מאל"ס צפע"ה [דמ"ד ע"ד] ד"ה כונה אמן לכר"ס דולוכזאנו ז"ל וכ"ו יעו"ש. וע"ז כ"י כמק"מ צסכ"כ יפן שכרב מק"מ לא כגיטו לידו ה"י שערס צצידוי. וכיון שדצברים הם מזולתו לכן לא כסכים ע"ז ברש"ש ולא סידרס צסידורו שידוע שכל דברים שכם מזולתו אין לו צכס מגע וכמ"ש. צנכר שלום [דל"צ ע"א] מכרס"ג שד"ה נר"ו :

ענין קדושה דמעומד

קסב) שאלה

כחוב בשכ"ו [דט"ל ע"ד] וז"ל אין כפרש צפתיקדושות אלו לא שקד"ו יולר היב לכקדיש אח כמלכות דצרי"ת וקדושה דמעומד היב צמלכות דאלילות ע"כ וכ"כ לעיל דקדושת יולר לכעלות מלכות דצרי"ת ע"ש וצסמוך כתב וז"ל צקדושת יולר כותינן היב

הוא להעלות את המלכות דאלף עד למעלה
דאלף ע"כ ולי"ט שהוא כיון מש"ל שקדושת
יוצר הוא להעלות המלכות דבריאה וכי"ט:

תשובה

בענין מלך עלמו אפשר לבאר
בפשיטות דמ"ש להעלות המלכות
דבריאה ר"ל מלכות דבריאה דאלף שזרדת
בלילה לבריאה כוודע ומ"ש מלכות דאלף היא
המלכות הנז' ואין סהירה מז"ל האמנם עיין
לעיל בשאלה ס"א כי יש שתי בחינות מלכות
הנתקנים כאן וכמ"ש בפתח עינים [דט"ו סע"ג]
וז"ל דע דיש צ' בחינות מלכות העולה א"י היא
מלכות דבריאה דאלף העולה מהיכל ק"ק דילירי
ע"י הקדושה לבריאה צ"י היא מלכות דאלף
שירדה לחוך צ"ע התחמונים לזכר ועולה צ"י
חלקי התפלה וכ"כ בספר ע"ה [דף ד' צ"י]
שכתב ירידה אחרת בענין המלכות שירדו
שלשים כלים שלב בצ"ע פנימיים לבריאה
אמלעיים צילירי חילוניים בטעיה וכ"כ ע"י
הפח אדכ"ר ועולים צ"י חלקי התפלה מטולם
לעולם עכ"ל יעו"ב וכ"כ בשמן ששון לשכ"ו
דרוש ד' דחזרה [אות כ"ו] וז"ל דע דגם הקדושה
דיוצר היא במלכות דאלף אלא שיש צ' בחינות
של מלכות העולים א"י מלכות דבריאה דאלף
העומדת צהיק"ק דילירי צ"י מלכות דאלף
שהוא בחינת שלשים כלים שירדו לצ"ע
לזכר כלים פנימיים לבריאה אמלעיים
לילירי חילוניים לטעיה וכנז' בשכ"ו

תחלת ד"צ דעומדת ורם עולם צ"י חלקי
התפלה וכ"כ מדברי רבינו להדיא שכי צסמוך
בקדושת יוצר כונתו הוא להעלות המלכות
דאלף עד הא"י מדרגה אחר מדרגה וכ"י דאלת"כ
קש"א דברי רבינו מדידיה אדידיה שכ"ו לעיל

כתב דקדושת יוצר הוא להעלות מלכות דבריאה
העומדת צהיק"ק דילירי ולקמן כתב שהיא
במלכות דאלף וזה פשוט לעובדי כ"י זכוכ
ולבקי בדברי רב זח"ד וכי"ט מהמגיב נר"ו:

קס"ג

שאלה כתוב בשכ"ו [דט"ל ע"ה]
וז"ל ונקדשתי בחוך צ"י
וישראל רמז צ"כ שלריך האדם לבין כי צכמשיכו
הקדושה העליונה אליו יתצרך וזכו ונקדשתי
בחוך צ"י ש"ס יתקדשו וזכו יתקדש עמכם
צחוכס חש"כ וכתקדשתם וכייתם קדושים ע"כ

מכ שיש לדקדק כאן ראיתו בשמן ששון לשכ"ו
[דכ"ן ע"ב אות א'] וז"ל ראיתו כ"י כיון
דחמילכ כ"י דצכמשיכו הקדושה אליו יתצרך
על ידו נמשך אליו ג"כ מאותה הקדושה ומפירות
הפסוק נראה היפך ש"ס יתקדשו וזכו יתקדש
עמכם צחוכס ע"כ :

תשובה

השיב ע"ז צ"ע דנראה לפרש
ש"ס ישראל יתקדשו תחלה מלמטה
וע"ז הוא יתצרך יתקדש עמכם להיות צחוכס
ואז נמשך אליו יתצרך הקדושה העליונה וע"י
נמשך אליו חש"כ וכתקדשתם וכייתם קדושים
עכ"ל ולפ"ד יש שני מוני קדושה מתחלה
ישראל מקדשים עלמס למטה ומתקדש ע"ז
השי"ת עמכם שאז ממשיכין קדושה מלמעלה
ואז מתקדשים ג"כ מקדושה זו שנית :

והרה"ג

שד"כ יל"ו פירש דמ"ש בחוך צ"י
ר"ל פ"ס צ"י שהוא לוח לקדש
שמו יתצרך וגם להמשיך מהקדושה של מעלה
לישראל כמ"ש בסידור בחינת מלא כל הארץ
כבודו ובהיבט ממקומו ובהיבט לעולם יכוין
להמשיך וכו' ולשורשי נר"ן שלו יעו"ב עכ"ל:
קס"ד **שאלה** כתוב בשכ"ו [דל"ח ע"ג]
וז"ל ברוך אצא כבוד
ה' אימא ע"כ ולא כן בסידור כתוב ברוך שפע
לאו"א וישכ"ו"ה דזו"ן ויעו"ר כבוד שפע לאו"א
וישכ"ו"ה דאו"א וישכ"ו"ה ה' שפע לאו"א
וישכ"ו"ה דעתיק וזק"י וא"א וזק"י ע"כ נמלא
שמלך הפרט או"א שייכים צ"י תיבות ומלך
כלל יכ"כ ברוך עתיק וא"א כבוד או"א
וישכ"ו"ה כ"י זו"ן ויעו"ר ולכאורה הוא כיון
משכ"ו היע"א :

תשובה

בשכ"ו עיורי בכללות שלריך
לתקן נר"ן דנשמה ונר"ן דרוח
ונר"ן דנפש צלופן זה בג"פ קדוש עתיק וזק"י
וא"א וזק"י דנר"ן ובהיבט ברוך כבוד כ"י או"א
דנר"ן וצימנוך כ"י זו"ן דנר"ן אצל בסידור כתב
בפרטות ברוך שפע לאו"א וישכ"ו"ה דזו"ן ויעו"ר
כבוד שפע לאו"א וישכ"ו"ה דאו"א וישכ"ו"ה
כ"י שפע לאו"א וישכ"ו"ה דע"ו וא"א וכי"ט
בפרטות עיין זכור שלום [דכ"ט ע"ב ד"כ כתב]
שורש הדברים אצל בשכ"ו בדרך כלל נק"ט
לה ולכן רמז תיבת ברוך לאצא שהוא ריבוי
דנכ"א

התקליטור התורני - [1] מדרש רבה שמות - פרשה טו פסקה כד

הרצה טקסט תצוגה פלון עזרה

(1) מדרש רבה שמות - פרשה טו פסקה כד

(כד) ד"א החדש הזה לכם הרואה את הלבנה היאך צריך לברך בזמן שהיו ישראל מקדשין את החדש יש מן רבנן אמרין ברוך מחדש חדשים ויש מהם אומרים ברוך מקדש חדשים ויש מהם אומרים מקדש ישראל שאם אין ישראל מקדשים אותו אין אותו קדוש כלום ואל תתמה על זה שהקב"ה קדש את ישראל שנא' (ויקרא כ) **והייתם** לי קדושים כי קדוש אני ה' ולפי שהם מקודשים לשמים לכך מה שהם מקדשים הוא מקודש רצונך לידע צא ולמוד מכלי השרת משה קדש את המשכן ואת כל כליו מי היה מקדשם יכול היה משה לבא ולקדשן אלא מה היו עושין היה הכהן מקבל בו דבר של קדש והכלי מתקדשת כשם שקדש משה בדם המזבח או יין נסך או מנחה מערה בכלי חול וכלי חול מתקדש ואם כלי חול כשהוא מתמלא מן הקדש מתקדשת עאכ"ו ישראל שהם קדושים ומקדשים את החדש אמר הקב"ה אני קדוש אני ולעצמי אני מקדש אלא הריני מקדש את ישראל והן מקדשין אותי לכך כתיב והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' מקדשכם וכן דוד אומר (תהלים כב) ואתה קדוש יושב תהלות ישראל ומתי התחילו ישראל לקדש את החדש במצרים הה"ד החדש הזה לכם:

תוצאות והתקדשתם | תוצאות והייתם | ...9 - [1] מדרש רבה שמות - פ

Ready

שמן הזג דרדשי חזרת עמידה פ"י על ש הכנות ופרי עין חיים ששון נב

דרוש ג' ד"ו"ט חס מבחי' עליה השולמו' הכ"ל ואם לטיות דאין גלוי הארת הדעת ביסוד דאנא מחוך יסוד דאימא י"ש: **מ"ש** המלך והכלה כולם נכנסים אל הקדש פנימה ע"כ פ"י חז"י דעולים כל עולמו' לגמרי בחז"י ועיין בלוח הקודם עוד לקמן דרושי קב"ש עוד עיין כ"ג סוף הקדמה רחובות הנגר לקמן דרוש י"ט:

ל"ט ואין מהם דבר מספירות הבנין ע"כ פירוש ואין מהם דבר מחוץ לחז"י מספירות הבנין שהם סו"ק ונקראים ספירות הבנין ועין הם יאלו בחחילה בסוד שורש ועיקר כח' ב"ש המלכים פ"ו ואמנם ביו"ט ו"ק למטה מחז"י בספירו' פ"י שהם בחי' ספירות ו"ק חסד גבו' ת"ח וכו' אך ל"ל דנקט ו"ק ולא ז"ק מל' עמסה וי"ל דמלכות היא אחורי אכ"ס ונחשב בכלל הנשי' ועיין בלוח הקודם אך ו"ק דטק' דנשארית למט' מחז"י ביו"ט ועיין עוד לק' דרושי י"ט באורך (שער מאמרי רש"י פ' קדושים):

דרוש ג' פנ"ח דרושי חזרת עמידה פ"ג וספ"ב וש' הק"ש פ"ב: **מ"ש** נשחית יעופף וכי כנפיים יעופף אלף מכאן וכו' יש מי שרצה לפרש וכי כנפיים יעופף פ"י דלריך להיות שברגלים ג"כ יעופף דלם הרגלים הם קשורים אין כח לעופף וכמו שאמר וכי כנפיים לבד יעופף וכו':

א שם וזכו ונקדשתי בחוך בני ישראל שהם יתקדשו והוא יתקדש עמסה בחוכם ע"כ לע"ד לא זכיתי להבין דברי רבינו ראייתו הוי הפך דחמי' כחז כי בהמשיכו הקדושה אליו ית' על ידו נמשך אליו ג"כ מאוחה הקדושה ומסירות האסוק נראה הפך שהם יתקדשו והוא יתקדש עמסה בחוכם ונראה לפרש שהם ישר' יתקדשו החילה מלמטה ועי"י הוא יתבדק יתקדש עמסה להיות בחוכם והוא נמשך אליו יתבדק הקדושה העליונה ועי"י נמשך אליו חז"ה והתקדשם והייתה קדושים כנו' בר"מ וכו' וענין קדושה זו נח' ענינו לק' סוף דרוש זה והוא הארת חז"י יע"ש (עיין במדרש רבה שמוח פנ"ו אוח כ"ד):

ב שם וכבר נח' כי מקום קבלתו וכו' היה בחומר מלא כל הארץ כבודו כנודע ע"כ לק' **מ"ש** ב' חיבות של נקדישך וכו' עיין לקמן אוח ו' מ"ש:

ג שם כי כל דילוג ועליה ממקום למקום אינו אלא בסוד שם מ"ב כמ"ש לעיל דדרוש הקדושים וכו' עיין שם שהוא ע"י שם מ"ב דהוי"ה דע"ב וס"ג או מ"ה יע"ש וא"כ מ"ש כאן ע"י שם מ"ב פירושו הוא שכל עליות הוא ע"י שם מ"ב אבל הוא כ"ל לפי ענינו דיש מקום שהוא ע"י מ"ב דשם הוי"ה שהוא פשוט ומלא ומלא דמלא גי' מ"ב ויש מקום דעליותו הוא ע"י שם אבג"הזך הלא השוה שהוא ע"י שם מ"ב אך ל"ל מה ענין שם כן מ"ב זה דלכ"ג יח"ן כאן בחז"י הלא טרע דשם זה הוא ביני' ולא בחז"י ועתה אנחנו בעולם החז"י בעמידה וי"ל דכן הוא כאן והוא בחז"י תג"ח דז"ל הנקרא י"י' והוא עתה בחזרת העמידה שהוא בחז"י והוא לעלות עם הנשי' והמל' בחינה נפשית לתג"ח דז"ל דלכ"ג ועיין מ"ש בקונטרסי פחה עינים בכונת ק"ש שכל המיטה בסדר כונת אלה כח יע"ש (אך שם זה ביצירה דלכ"ג יע"ש):

ד שם בתוספתא דמס' פאה ע"כ דמס' ברסות (עיין שער הגלגולים ד' ג"ן סע"א דשם לין רבינו כנו' בפרק היכלות יע"ש): **מ"ש** וכי כנפיים יעופף וכו' הנחומא פ' לו לעיל בריש דרוש זה כתבתי:

ה שם ובקדושה של הפלח שחריה דחול יכוין ב' אחויו ג"י וכו' ג"כ אמר מאיר ל"ע למה מחחי' מאותיות שניות ולא מראשונות ול"ע עיין בפנ"ח דרושי חזרת העמידה פ"ג ושם כתוב ב' בשחריה ח"ב חחי' וגי' בחפלת מנחה יע"ש ועוד גרס' בחז"י לבנה כנו' כאן ועיין בסוד להרצ ש"ש זלתי' דסודר כנו' כאן אחיות ג"י בחפלת שחרי' יע"ש וסוד הענין לא ידעתי וכן עד"ז כתב ב' הגלגולים דג"ן סע"א ובשבחי מהרמ"ז בסופו דכ"ח ד"ה גס אמר לי וכו' יע"ש ולהיות כן בכל אלו המקומות כתב הרב ש"ש ז"ל לכוין כן ועיין מ"ש עוד בקוב"ע פחה עינים בקדושה של חזרת עמידה יע"ש:

ו שם ובקדושת ובה לכוין דהפלת מנחה דשבת יכוין בשני' אחיות

וחזרה הוא לבחי' הימים כמו סדר של כל יום משאר ימי החול ואין בהם שום הפרש רק לומר יעלה ויבא ושם רמז לעליות וז"ל רבחי' כללות החדש ונעשה ממילא המשכת המו' וטפל אל בחי' הימים אך במוסף נשחנה לעלות בסדר עליות שלה עד הכתר דז"ל ובהם לאמרים כתר ומסירים החפלין כנו"ל וטוד שיהיה שום לו ואין מקום שם לבחי' חפלין שלה אך עדיין ל"ל כפי זה איך חט מכוונים כל סדר העמידה דמוסף בזו"ן ויעק"ר כסדר תפלה שחריה בלי שום שינוי אחר דאין עליה רק לרחל לבד כנו' בדרוש ר"ח ועיין שם אך נשחנה סדר יתיקחם מדרך החול ועיין בע"מ ש"ך ספ"ט ח"ל והנה בעמיד' דלחש דחול הם (פי' זו"ן) לוקחים אחי' פנים דבינה דיספ"ו ובחזרה הם לוקחים אחי' דחכמה דיספ"ח ולכן עדיין אין זיוג אלא ליעק"ר אלא שהוא במקום גבוה בתג"ח דז"ל כנודע אך בר"ח במוסף הם לוקחים הם (פי' זו"ן) אחי' דכח דיספ"ח ואז יוכלין להזדווג ז"ל ברחל כ"ל שאין אלו מזדווגים רק בהיותן שוין בקומתן עכ"ל נמא דשניהם ביחד עולים וז"ע להשוות אלו הדרושים: **ג** ל"ע אך לא נתן טעם כאן רבינו שהטעם דמסירים החפלין הוא ממעט דבר"ה הם עולים ולוקחים המו' שלהם מתחריס דיספ"ח שהם למעלה ממקום הנחה החפלין ע"ד הח"ל בשבת דאין שם מקום הנחה קולא דח"ל. ועוד מה ענין שורש קבלתם בר"ח שפע מחתך עליון משאר הזמנים דיש כמה מיני עליות ער"י ואין נמשך מכ"ע שפע. ובענין הנחה חפלין כל היום בר"ח עיין בנדר שבוש דג"ה ע"כ ובהם הוראת שעה ד' היא ע"א דאין לורך רק במנחה דאין מסתלקין המו' אחר החפילה:

כו שם ומוחזיתו שחיס נעשו ד' חו"ב חו"ג ע"כ עיין בפנ"ח ש' מקראי קודש פ"ה ושם הגרס' ג' ונעשו ד' יע"ש ופירושו הוא דעה נחלק לב' חו"ג והרי הם ד' ופשוט:

כז שם ועל הכלה התקבלה מתנה"י למטה במקומה ע"כ פי' מתנה"י דז"ל דשם מקומה ועיין לעיל דרושי חפלין דרוש ה' ודרוש ו' יע"ש: **מ"ש** והנה הכלה לא עלתה רק כנגד החוה מקום אילנותה וכו' יפה שעה ד' קפ"ג ע"א כי זה החת"ם הוא נבי' דז"ן דפרט' חב"ד יע"ש:

כח שם גם בר"ח אש"י שאינם עולים למעלה ממקו' חז"י מ"מ שפע כהר עליון יורד להם דרך המדרגות (עיין פ"ח ש"ך ספ"ט) ועיין לעיל אוח כ"ה מ"ש:

כט שם והבן כ"ז כי בזה חבין למה לא הותר בשבת במלאכה אוכל נפש וכו' הותר ובחוק"מ הותר דבר האבד ובר"ח אין בו איסור מלאכה וכו' והנה בשבת וכו' (ס' הגזרות פ' ב) זה חבין יותר באורך לקמן בלוח הטעוה בדברי הרב שר שלום זלתי' דקמ"ו עמוד ה' ד"ה שלום וכו' אמנם איסור המלאכה הוא לפי ערך עליות העולמות מחוך ימי החול והענין הוא כי בחול לפי ערך עליות העולמות מחוך ימי החול והענין כדי לברר הקדושה מחוכם ובחפלת מנחה דערב ש"ק מחפלין חז"י דקדושה להעלות מחוך החול עד ערבית דש"ק נמורים לעלות מחוכם ועולים עוד עד מקום שהיו עומדי' בערב שבת בראשית (עיין באורך ב' מאמרי רש"י פ' קדושים) והוא עד שיטור ששארית י"ד מדרגות פניוה בין הקדושה לימי החול ומשם עד מנחה דשבת גדלים הפרט' ומקבלים מו' דגלות ראשון וכו' ונפש יתירה בהיות העולמות במעלה עליונה ולפיכך המלאכה מחפלה ליל ש"ק נאסרה מש"כ בז"ע כי מכה קדושה היום עולים שיטור חב"ד עד שעולים חב"ד דלכ"ג למקום נבי' חז"י העליון (פי' מקדושת היום) ושלין עוד חב"ד למקום תג"ח ותג"ח במקום נבי' ונשי' דלכ"ג נשארית למטה בחב"ד דברי' (וכן עד"ז עד שנשאר הנה"י דעשי' בחב"ד דחול כ"ל והרב קי"ר בלשונו) ונשי' דעשיה בחב"ד דחול ולפיכך הותרה מלאכה אוכל נפש ובחוק"מ חז"י לירד הא"ה לחב"ד שלמטה מהם עכ"ל ועיין עוד יותר באורך כ"כ יתר שלום דס"ב סע"ב וס"ג ע"א והחדש ד' כ"ו סע"א ועיין לקמן דרושי י"ט וב' הלקוטים פ' אמור ד' ל' יע"ש ובר"ח אין בו איסור מלאכה כלל יסן דאין בו עליות העולמות ופשוט. (ודע דכחה עממי' נאמרו במלאכה אוכל נפש וע"י לק')

לברר הברורים המתייחסים לאותם המוחין ולהעלותם לפרצופים העליונים לתקנם, ואזי ימשכו לזו"ן ע"י הקדיש. וזהו מ"ש הרש"ש ז"ל בהקדמת הקדיש ז"ל: יכוין שכח הגדול הזה וכו' ולברר ולהעלות מתוכם את הי"א מיני קדושה וכו' ע"ש. והעתיק לשון זה בסדרו שלו בתחילת הקדיש לכוונה זו, כן גלע"ד, וא"ש את"ם.

הצעיר אליהו משען ס"ט

(1) **שאלה** מה שאנחנו מכוונים בתיבת מאז דיוצר דשחרית בשילוב הוי"ה ואדנ"י.

והכוונה להורות על המלכות דבריאה שבה כלולים יצירה ועשיה שעלתה מהיכל קדש קודשים דיצירה אל ההיכל הזה וכו', אם כן איך יבא מה שאנו מכוונים אח"כ בקדושת היוצר להמשיך שפע רב ליעקו"ר דבריאה העומדים כהיכל קודש קודשים דיצירה ולהעלותם לזו"ן דבריאה, והלא כבר עלו מהיכל קודש קודשים בתיבת מאז. ואפילו שבאמת הם דברי הזו"ל בשער הכוונות כ"א בדוכתיה, מכל מקום הדברים סתראי נינהו, ומן הראוי שבקדושה להעלותה מהיכל לבנת הספיר לזו"ן, שכבר עלתה מהיכל קדש קודשים דיצירה להיכל לבנת הספיר מתחילת היוצר בתיבת מאז.

(2) **תשובה** אפשר שיובן עפ"י מ"ש הרז"ל והביאו הרש"ש ז"ל בהקדמת רחובות הנהר

דף ק"ז ע"ב ז"ל: וכשנמשכים צלמי המוחין האלו וכו', ואלו יעקו"ר הם המלכות הנקראת עטרת היסוד דו"ק דמ"ה וב"ן רוז"ן הגדולים עצמם, לא המלכות דמ"ה ודב"ן וכו', עם הנוק' שהם יעקו"ר הגדולים עם הקטנים וכו', ע"ש.

נמצא שיש יעקו"ר קטנים שהם עטרת היסוד דמ"ה ודב"ן, ובכללותם נקראים נוק' סתם מלבד מלכות דמ"ה ודב"ן הנקראים נוק' הכללית. ואם כן אפשר לומר דשתי הלשונות האלו מר איירי ביעקו"ר הקטנים ומר איירי ביעקו"ר הגדולים

שאנו מתקנים וממשיכים בששת ימי החול כבי"ע. דהיינו חו"ב דבינה רוז"ן. ואם הוא ראש חודש התיקון נוגע גם לפרצוף הכתר דבינה רוז"ן דבי"ע. ואם הוא יום שב"ק כל התיקון והמשכת המוחין הוא לפרצוף חכמה פרצוף הרביעי הכללי ולפרצוף החמישי שהוא הכתר רוז"ן רבי"ע. וכך אני מבין גם כן בהמשכת המוחין דקדושת היוצר והעמידה הכל הוא לפרצוף הבינה פרצוף השלישי רוז"ן דבריאה ודאצילות. וביום שב"ק לפרצוף חכמה וכתר שהם פרצופים (הב' והד') [הד' והה'] דכללות.

ומה ששאל בעניין הברכות, לא מצאתי מקום לשאלה זאת אחר שמסר לנו הרש"ש ז"ל כללים אמתיים בספרו הבהיר מאיר עיני חכמים בהקדמת הברכה, וביאר לנו סדר העלאת מ"ן במילת מלך העולם והזיווגים דפרצופים העליונים והמשכת המוחין הכל באר היטב, ובסוף כתב אמנם צריך שידע לאיזה פרצוף מפרצופי זו"ן צריך להמשיך הנו' כאותה ברכה שמברך וכו' עד וכן עד"ז בכל * הברכות כל ברכה בפרצוף המתייחס אליה עכ"ל. אבל לזו"ן דכ"ד שעות יש המשכות פרטיות ומבוארים בדברי הרש"ש ז"ל אחת הנה ואחת הנה ע"ש.

אמנם גם אני עני נשאר לי ספק בעניין המשכת המוחין דקדיש איך ובמה ואימתי מתבררין הברורים המתייחסים למוחין ההם, כי בסתם ברכה ביאר לנו הרש"ש ז"ל שבחעלות הזו"ן למ"ד ומ"ן במילות מלך העולם אזי מעלים הברורים ההם עמהם ונתקנים בפרצופים העליונים ממנו ונמשכים לזו"ן בבחינת מ"ה [וב"ן] מתוקנים כסדר הנעשה בהמשכת המוחין דק"ש ע"ש. אך בסדר הקדיש לא מצאתי לזה שום רמז לא בדברי הרז"ל ולא בדברי הרש"ש ז"ל.

ואין בידינו ליישב זה אם לא שנאמר שקודם כל קדיש וקדיש צריך לכוין בדרך כללות

דף ט

מלכות הנוק' עי"ש, והוא הדבר אשר דברתי
בנלע"ד.*

ט
ט

ח) **שאלה** מה שאנחנו מכוונים בכריעה
ראשונה דברכת אבות להעלות
הנוק' וכל היכלי בי"ע הכלולים בה לאצילות,
וכן בחתימת ברכת שים שלום, מה שאנו מכוונים
בתיבת בשלום להמשיך החשמ"ל להלביש לזו"ן
ולבי"ע, כנראה שאלו הבי"ע הם הם שהעלינו
בכריעה ראשונה שעתה עומדים בגבול האצילות,
וכן מה שאנו מכוונים באותן ג' פסיעות שפוסעים
לאחור כנגד עוכי ג' עולמות בי"ע המלבישים
לאצילות, ובכלל זה מה שאנו מכוונים בכונת
עלינו לשבח בהשתחוויתנו להמשיך לבטל הקלי'
ע"י המשכת אור המקיף לכל העולמות, דהיינו
זו"ן ועולמות בי"ע שהעלינו ע"י סדר התפלה
כנוכר בדרוש עלינו לשבח בספר הכוונות עי"ש.
כל הכוונות אלו בתפלת מנחה ומעריב שהם
בכלים אמצעיים וחיצוניים דהיינו אבי"ע האמצעי
ואבי"ע החיצון, היאך שייכים, כי אימתי עלו
היכלי בי"ע דכלים האמצעיים והחיצוניים ונכללו
זה בזה עד היכל קודש קודשים דבריאה, ועתה
בכריעה ראשונה אנו מעלים אותם לאצילות, כי
בשלמא בתפלת שחרית יש לנו סדר הקרבנות
והזמירות ויוצר שהם מתחילים מעשיה ולמעלה,
לא כן בתפלת מנחה וערבית, כי בתפלת ערבית
לא יש לנו כי אם היוצר שהיא היכלי הבריאה,
ובתפלת המנחה קשה הדבר יותר, כי הרי כתב
הרז"ל בדרוש א' מדרושי מנחה בחד שמועה
דתפלת מנחה אין עיקר שלה רק תפלת העמידה
שהיא באצילות, אבל אם היינו מחברים ומזכירים
היכלי בי"ע היו הקלי' מתעוררים בעולם, ועיין
דרוש א' דתפלת ערבית המסייע לקושיא זאת.

תשובה לענין תפלת מנחה י"ל דבבקר בעת
עליית הבי"ע דאבי"ע הפנימיים ע"י

הנקראים נוק'. **אלא** שעדיין צריך אני למודעי
ולברר באיזה מקום צריך לכון לנוק' הכוללת
שהיא מלכות דמ"ה ודב"ן. ואפשר שהכוונה היא
שבקדושה לאה דמ"ה ודב"ן הנקראת נוק' דז"א
סתם, וכמ"ש אצלי לקמן בענין זיווג נפילת אפיים
עי"ש.

ענין ברכות העמידה

ז) **שאלה** צ"ל מ"ש הרה"ק ז"ל בספר הכוונות
בדרושי ברכת אבות דרוש ה' בכונת
אדנ"י שפתי וכו' להמשיך ה' אלפי"ן הרמוזים בה'
תתאה דהוי"ה מה' אהי"ה שבאימא שהם ה"ג
מנצפ"ך להמתיק ה"פ דין שבנוק' ולעשותם ה"פ
אדנ"י עי"ש. וצ"ל מהו בחינת הה' תתאה הזו,
ומה הם הה' אלפי"ן שבה' אהי"ה שבאימא. והיא
עצמה הקושיא שהקשו רבני המערב, הוכאה
בספר נהר שלום דף כ"ו אות ל' עי"ש.

תשובה נלע"ד להבין במ"ש הרז"ל בדרוש
הדעת, הובא בספר נהר שלום דף
ק"כ ע"א, דאית התם שהחז"ג מצד אימא הם
עשר אהי"ה עי"ש. וכן איתא בסדור כוונת ברכת
העומר בהזכרת ההוי"ה דברכה עי"ש, וכן הוא
בכ"מ מכתבי הרז"ל. וכבר נודע שה' פרצופי
האצילות הם רמוזים בד' אותיות ההוי"ה, גם
ידעת שחז"ב חז"ג דכל פרצוף הם נקראים או"א
זו"ן. ואם כן עיטרא דגבורה היא הנוק' היא
בחינת הה' תתאה דהוי"ה דכללות הה' [הר']
מוחזן דמצד אימא. וכבר ידעת שעיטרא דגבורות
הם רמוזים לה' תתאה, והם עצמם ה' אהי"ה והם
הם המנצפ"ך. אח"כ מצאתי בספר מבוא שערים
שער ה' חלק א' פרק ג' שכתב וז"ל: והנה ע"י ה'
גבורות דאימא הנמשכים אל הנוק' דז"א כנוכר
גמתקים אלו הדינים, ונודע כי אימא נקראת
אהי"ה, ואם כן ה"ג שבה יהיו בסוד אהי"ה,
ואלו נמשכין בסוד ה' אלפי"ן של ה' אהי"ה עד

הוא האמת שהם עשרה חסדים ועשרה גבורות כנו"ל כנלע"ד.

ענין נפילת אפים

יב) **שאלה** זווג דנפילת אפים שכתוב בסדור שבידינו שהוא זיווג דיעקו"ר, צ"ל שהרי זווגם בשים שלום. ואף שבאמת שהרב ז"ל פעמים הוא אומר שזווגם בשים שלום ופעמים הוא אומר בנפילת אפים, מכל מקום צריכין אנו להבין דאיך יכוננו שניהם. ואם תאמר שהזווג הוא כב' מקומות, למאי אצטרך.

תשובה

אפשר שיוכן עפ"י מ"ש הרש"ש ז"ל בהקדמתו המפוארה שיש יעקב ורחל קטנים, דהיינו עטרות דיסודות דו"ק דמ"ה ורב"ן, ויש יעקו"ר הגדולים, דהיינו המלכות דמ"ה ורב"ן. ואם כן אפשר שזווג הנעשה בשים שלום הוא יעקו"ר הקטנים, והזווג הנעשה בנפילת אפים הם יעקו"ר הגדולים. אלא שכפי זה צ"ל באיזה עת זמן נמשך להם מוחין כדי שיהיה להם מציאות זווג אח"כ בנפילת אפים. דנודע כי אין נעשה זווג עד שימשך להם מוחין, כי כל המשכת המוחין הנעשית בתפלת שמונה עשרה הוא ליעקו"ר הקטנים, וכמ"ש הרש"ש ז"ל בלשונו המהור בהקדמה הנזכרת עי"ש. ולכ"י אומר לי שהמשכת המוחין ליעקו"ר הגדולים היא נעשית באבות וגבורות [דחזרה] והקדושה, וכל מ"ש הרש"ש ז"ל בהקדמת החזרה בסדור שלו להמשיך כב' ברכות הראשונות דאבות וגבורות מחו"ב ודעת עליון ליעקו"ר, וכן מ"ש בקדושת העמידה להמשיך חב"ד דדעת התחתון ליעקו"ר, נלע"ד שהכוונה ליעקו"ר הגדולים שהם מלכות דמ"ה ורב"ן. דאי אמרת ליעקו"ר הקטנים, מה צורך להמשכת מוחין אלו עכשיו באבות וגבורות וקדושה, ומאי חסרין עוד, והלא כבר נמשך להם מוחין שלימים ונבנה פרצופם מתיבת אל עליון ואילך, ולא עוד

אלא דפרצוף יעקו"ר הקטנים דפרצוף בינה דבינה דז"א כבר נעשה זווגם בברכת שים שלום דלחש, ומה צורך להמשכת המוחין האלו. אלא נראה שכל המשכת המוחין עכשיו באבות וגבורות וקדושת העמידה הוא ליעקו"ר הגדולים שעדיין לא נמשך להם שום מוחין וכנו"ל, שכל המשכת המוחין הנמשך לנוק' בתפלת שמונה עשרה עצמה היו ליעקו"ר הקטנים, ועתה ע"י אבות וגבורות דחזרה וקדושת העמידה נמשך מוחין ליעקו"ר הגדולים וזיווגם נעשה בנפילת אפים כנלע"ד.

ולפי מ"ש הרש"ש ז"ל שיש יעקו"ר קטנים ויש יעקו"ר גדולים, אפשר לתרץ קושיא חזקה, שבמקום אחד אומר הרב זלה"ה דהנוק' דז"א עם ז"א היא או אחור באחור דבוקה בו או פנים בפנים, ובמקום אחר הוא אומר שהיא מלבישתו מתנה"י שלו ולמטה מכל צדדיו פנים ואח' וימין ושמאל על דרך הלבשת ז"א לא"א, ולפי האמור אתי שפיר, שיעקו"ר הקטנים שנקראים נוק' בכללות לפעמים דבוקה אב"א ולפעמים חוזרת לפנים, אך יעקו"ר הגדולים שגם הם נקראו נוק' פתם, היא מלבישתו מכל צדדיו על דרך הלבשת ז"א לא"א.

כתב הרז"ל בדרוש ה' מגפילת אפים: האותיות הא' הם שם אהי"ה והאחרונות שם הוי"ה ע"כ. ר"ל ד' אותיות אלו שהם יאהה הם צירוף אהי"ה, וד' אותיות אחרונות שהם ויהה הם * צירוף הוי"ה, משא"כ בשילוב הוי"ה אדנ"י, שנכללין זה בזה, ופשוט הוא זה.

14

ענין פיטום הקטורת במנחה

יג) **שאלה** צ"ל אם יש לכיין כוונת פיטום הקטורת בארוכה במנחה דחול כמו שאנו מכוונים כל אותם הכוונות בשחרית דחול.

דכלא רזא חדא. זכירה דא איהי עשיה, דהא מאן דאדכר מלה לתתא, צ אתקין ואתעביד ההוא רזא דלעילא. פקודי אורייתא אלין אינון שית מאה ותליסר פקודין, דאינון כללא דדכר ונוקבא, וכלא רזא חדא. ק
 פו) (א*) ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'.
 ר פקודא דא, לקדשא ליה בכל יומא, לסלקא קדושתיה מתתא לעילא, כמה דאיהו קדישא לעילא, עד דסליק קדושתיה לאבהן ו ובנין. ורזא דא, ונקדשתי בתוך בני ישראל, עילא ותתא. עילא בג' דרגין. לתתא בג' דרגין.
 פז) קדושה הא, אוקימנא בכמה דוכתי, אבל כמה דאית קדושה לעילא על כלא, הכי אית קדושה באמצעיתא, קדושה לתתא. וכלא ברזא ת דלתתא, קדושה דלעילא לעילא, ברזא חדא. קדושה באמצעיתא ולתתא תלת דרגין דאינון חד.

פח) קדוש, איהו סטר עלאה, דאשתכח ראשיתא לכל דרגין. ואע"ג דאיהו סטר טמירא, ואקרי קדש. א מתמן אתפשט פשיטו, דנהיר בחד שבילא דקיקא טמירא, ב גו אמצעיתא. כיון דאתנהיר גו אמצעיתא, כדין אתרשים א ומשם; משם ב ל"ג גו.

מסורת הוהר חלופי גרסאות
 א) תרומה כב צ"מ. צ מוסיף אתקין עבידו מתמן [; מתקן; עביד ומתמן] לההוא רזא דלעילא וכל מאן דעביד מלה לתתא ואתעביד. ק בדפו"י כתב שמות כ"ה א' ולקחתם. ר פקודא ט'. ש ל"ג ובנין. ת דלתתא; בתלתא

מאמר **הסולם** ונקדשתי עילא ותתא בג' דרגין
 כמו שיש קדושה למעלה מהכל, שהיא או"א עלאין, הנקראים קדש. כך יש קדושה באמצע, שהיא ז"א, וקדושה למטה, במלכות. והכל בסוד שלמטה. כלומר, שהעיקר הוא להמשיך קדושה למטה, שהיא המלכות. קדושה שלמעלה למטה היא או"א, בסוד אחד, כלומר, שהם קדש בעצמם וכל בחינתם קדש. הקדושה שבאמצע ושלמטה, שהם ז"א ומלכות, היא נחלקת בג' מדרגות שהן אחת, כלומר שהקדושה נמשכת בג' קוין, שהקדושה היא בקו ימין, ומקו ימין, נמשכת לכל הקוין, שבז"א הם חג"ת, ובמלכות הם נה"י.
 פח) קדוש איהו סטר וכר: ומפרש דבריו, קדוש, הוא בחינה עליונה הנמצאת תחילת כל המדרגות, דהיינו או"א, שהם חכמה, שהיא ראש המדרגות. שה"ס י' דהויה ואע"פ שהיא בחינה נסתרת שנקראת קדש, שאינה נמשכת למטה, שה"ס י' שאין לה רגל דהיינו התפשטות. עכ"ל, משם מתפשט התפשטות המאיר דרך שביל דק נסתר, שהוא יסוד דאו"א, אל מדרגה האמצעית, שהיא ז"א. כיון שהאירה במדרגה האמצעית אז נרשם בשפע של קדש, ו' אחת המאירה בתוך הקדש שקבלה, ונקרא קדוש
 ועשיתם, זהו זכור. והכל סוד אחד. זכירה, זו היא עשיה. כי מי שמזכיר דבר למטה הוא מתקן שנעשה אותו הסוד למעלה. מצות התורה אלו, הם שש מאות ושלוש עשרה מצות, שהם כלל של דכר ונוקבא, דהיינו זכור ושמור, ז"א ומלכות. והכל סוד אחד.
 מאמר ונקדשתי בג' דרגין
 פו) ולא תחללו את וגו': ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'. מצוה זו היא, לקדש אותו בכל יום, להעלות קדושתו ממטה למעלה, דהיינו להעלות מ"ן מלמטה לעורר קדושתו למעלה, כמו שהוא קדוש למעלה, עד שתעלה קדושתו אל האבות, שהם חג"ת דז"א, והבנים, שהם נה"י דז"א, המכונים בני ישראל, וז"ס, ונקדשתי בתוך בני ישראל, למעלה מן החזה, למטה מן החזה. כי ונקדשתי, היינו חג"ת דז"א, הנקראים אבות, שהם למעלה מחזה, בתוך בני ישראל, הם נה"י דז"א, הנקראים בני ישראל, שהם למטה מחזה דז"א. למעלה בשלש מדרגות, שהם חג"ת. למטה בשלש מדרגות, שהם נה"י.
 פז) קדושה הא אוקימנא וכר: קדושה, כהר העמדנו בכמה מקומות מה ענינה. אבל (דפו"י דף צ"ב ע"ב *) דף צ"ג ע"א

חד ו', דנהיר גו האי קדש, ג ואקרי קדוש. מהאי נהירו אתפשט פשיטו לתתא, סופא דכל דרגין. כיון דאתנהיר בסופא, כדין אתרשים בנהירו, חד ה', ואקרי קדושה, והא אוקימנא.

חלופי גרסאות

ג' ד"ג ואקרי קדוש.

מאמר **הסולם** ונקדשתי עלא ותתא בג' דרגין

קדש, דהיינו שאין לה התפשטות והם נסתרים, כי האוירא דכיא אינה יכולה להתפשט ישר לז"א ומלכות כי הוא נעשה בהם לאוירא סתם, כנ"ל, שז"ס שי' דהויה, הרומות על או"א, אין לה רגל, כלומר שאין לה התפשטות, וכן קדש יורה שאין לו התפשטות, כי קדש, פירושו מרומם ומובדל מכל, עם כל זה, מתמן אתפשט פשיטו דנהיר בחד שבילא דקיקא פמירא גו אמצעיתא, דהיינו שיסוד דאו"א עלאין המכונה שביל דק ונסתר, מאיר לישסו"ת וישסו"ת נפתחים בהארת חכמה על ידי ג' קוין בסוד ג' נקודות חלם שורק חירק (כנ"ל ב"א דף ט"ו ד"ה ההוא) ומשם נמשכים ג' הקוין למדרגה האמצעית שהוא ז"א, ונפתח בו הארת החכמה ונשלם, ויכול לקבל שפע אוירא דכיא, שה"ס קדש, מאו"א. כיון דאתנהיר גו אמצעיתא כדין אתרשים חד ו' דנהיר גו האי קדש, ואקרי קדוש, כי ו' מורה על התפשטות למטה, כי רגלה מתפשט למטה, והוא משום שהו' שה"ס ז"א שמקבל אוירא דכיא אחר שנשלם בחכמה מג' קוין דישסו"ת, נמצא השפע שלו כלולה מחכמה וחסדים, שאז בכל מקום שהחסדים שלו מתפשטים הם אוירא דכיא, וע"כ נקרא קדוש, עם ו' שיורה שקדושתו מתפשטת. אמנם עיקר הנרצה היא שהקדושה תתפשט למלכות, שמשם מקבלים כל העולמות. וז"ש מהאי נהירו וכו', כדין אתרשים בנהירו חד ה', ואקרי קדושה. כלומר, שהיא הקדושה המתפשטת בעולמות.

ו"ש (באות פ"ג) קדושה דלעילא לעילא ברזא חרזא. דהיינו בסוד שהאור שבהם היא אוירא דכיא הנקרא קדש. שהוא שורש כל הקדושות כנ"ל. והוא דכיא, דהיינו ג"ר. אבל קדושה באמצעיתא ולתתא תלת דרגין דאינון חד. כי אי אפשר שאוירא דכיא שבאו"א תתקבל בז"א ומלכות, אם לא שיקבלו תחילה ג' קוין, המשלימים בחכמה, בבחינת ג"ר, ואח"כ מקבלים הקדושה, שה"ס השפע דאוירא דכיא, ונמצא בהכרח, שאין מקבלים קדש דאו"א, אלא בהיותם תלת דרגין דאינון חד.

ומה

קדוש, עם ו'. מאור הזה מתפשט התפשטות למטה, אל המלכות, שהיא סוף כל המדרגת, דהיינו ה' אחרונה דהויה, כיון שהאיר בסוף, אז מתרשם בתוך האור, ה' אחת של המלכות, ונקראת קדושה. בתוספת ה'. וכבר העמדנו. ונמצא כששפע הקדושה היא במקורה באו"א עלאין, נקראת קדש. וכשנמשכה לז"א נתוסף בה ו', ונקראת קדוש. וכשנמשכה למלכות, נתוסף בה ה', ונקראת קדושה.

פירוש ג' מדרגות כוללות כל עשר הספירות, שהם או"א ז"א ומלכות. וההפרש ביניהם, כי או"א ה"ס אוירא דכיא, שאויר ה"ס חסדים, כי אין החכמה מאירה בהם, אמנם החסדים הם ה"ס דכיא, שחשובים לבחינת ג"ר ממש. והיא מטעם שה"ס ג"ר דבינה, שהם בסו"ה כי חפץ חסד הוא, שחפצים בחסדים יותר מבחכמה, וע"כ החסדים שלהם חשובים מחכמה, ומכל שכן שאין זה נחשב להם לחסרון, כי הם בחינת הבינה דאור ישר, שאינה מקבלת חכמה (כמ"ש בתלמוד ע"ס דף ו' ד"ה וטעם) משא"כ ז"א ומלכות, שממקורם באור ישר, הם צריכים לחכמה (כמ"ש שם) וע"כ כל עוד, שאין בהם הארת חכמה נחשבים למחוסרי ראש. והחסדים שמקבלים מאו"א, אין בהם בחינת אוירא דכיא, אלא אוירא סתם, דהיינו ו"ק בלי ראש. אלא אחר שהם מקבלים חכמה בסוד ג' קוין מישסו"ת, שקונים ממנה ראש, אז יוכלו לקבל החסדים מאו"א, ואז יהיו גם בהם אוירא דכיא. וההפרש מז"א למלכות הוא, כי בז"א אע"פ שמתגלה בו החכמה אינה אלא ו"ק דחכמה, ולא ג"ר דחכמה, וע"כ אינה מאירה בחג"ת שלו, להיותם בחינת ג"ר, אלא שמאירה בנה"י שמחזה ולמטה שלו, ששם בחינת המלכות, ובחינת ו"ק. באופן, שמקום המשכת החכמה הוא בז"א, ומקום גילוי החכמה, היא במלכות.

ואוירא דכיא שבאו"א, הוא שורש כל הקדושה, ונקרא קדש, שכל הקדושות משם נמשכות. אמנם ה"ס י' דהויה, שאין לה התפשטות למטה, לז"א ולמלכות, רק אחר שהם מקבלים חכמה בסוד ג' קוין מישסו"ת, כנ"ל. וז"ש, ואע"ג דאינון פטר פמירא ואקרי

(דמו"י דף צ"ג ע"א)

(פט) ומה דאקרי קדוש קדוש קדוש, דהא קדש מבעי ליה, רזא ד דראשיתא דכלא, הואיל ומתמן אשתכח, ה ואי הכי אמאי אקרי לעילא קדוש, דהא תמן ו' לא אשתכח.

(צ) אלא רזא הכי הוא ודאי, וישראל מקדשי לתתא, כגוונא דמלאכי עלאי לעילא, דכתיב בהו, ב וקרא זה אל זה ואמר קדוש. וכיון דישראל קא ממדשי, סלקי מתתא לעילא יקרא עלאה, עד דאסתלק ו' רזא דשמים עלאין לעילא. כיון דאינון שמים אסתלקו לעילא, נהיר ההוא קדש בהו, וכדין אקרי לעילא קדוש. ולבתר נהיר ההוא נהירו עלאה, על כורסייא דאיהו שמים. ואינון שמים תייבין לדוכתייהו, ומתיישבו ביה בההוא נהירו, וכדין אקרי קדוש. לבתר נחית ההוא נהירו, עד דנטיל כלא חד צדיק עלאה, דרגא יקירא לקדשא כלא לתתא. כיון דאיהו נטיל כלא, כדין אקרי קדוש. ודא איהו רזא דכלא.

(צא) ו ומאן דשוי רעותיה בהאי, שפיר קא עביד. ומאן דשוי רעותיה, בתלת דרגין דאבהן בכללא חדא, ליחדא לון גו קדושתא דא, אי לא יכיל לשוואה ד רעותיה יתיר, שפיר קא עביד. וכלא לנחתא מגו קדושתא דלעילא לתתא, לקדשא כל חד גרמיה בהאי קדושה, ה ולנטרא ליה, למפרש פרישו

חלופי גרסאות
ד ראשיתא; דאיהו ראשיתא. ה ל"ג ואי הכי ו ל"ג
מן ומאן עד ומאן. ז רעותא. ח ולנטלא.

מסורת הוהר
(ב) (ישעיה ו) בא סא צ"ת.

ונקדשתי עילא ותתא בג' דרגין

הסולם

מאמר

שהוא ז"א מאו"א עלאין עם הקדושה שקבלו, ובאו למקומם למטה, שנעשה כסא לאו"א, ומתישבים באותו האור, ואז נקרא קדוש. דהיינו קדוש הב' ואח"כ יורד אור ההוא, בתוך ז"א, עד שמקבל הכל צדיק אחד עליון, שהוא מדרגה יקרה לקדש הכל למטה, שהוא יסוד דז"א המשפיע למטה למלכות, כיון שמקבל הכל הוא נקרא קדוש. וזה הוא סוד הכל. באפן, שקדוש הא', הוא ז"א הנמצא במקום או"א ומקבל מהם. וקדוש הב', הוא ג"כ ז"א, אלא אחר שירד מאו"א ובא למקומו. וקדוש הג', הוא יסוד דז"א המשפיע למלכות.

(צא) ומאן דשוי רעותיה וכי': ומי שמשים רצונו בזה, דהיינו לכוון בג"פ קדוש, כמ"ש לעיל, באו"א, ובז"א, וביסוד דז"א, הוא עושה יפה. ומי שמשים רצונו, לכוון בהם, בג' מדרגות האבות, דהיינו בג' קוין דז"א, בכלל אחד, לייחד אותם בקדושה הוה. אם אינו יכול לשים רצונו יותר מזה, הוא עושה יפה. והכל הוא להוריד מקדושה שלמעלה, למטה, אל המלכות, שכל אחד מישראל יקבל מנונה, ויקדש עצמו בקדושה הוה, ולשמור אותה, לפרוש על עצמו התפשטות הקדושה. וזה סוד, ונקדשתי בתוך

(פט) ומה דאקרי קדוש וכי': ומה שנקרא שמים, שהוא השמים, דהיינו ז"א, בתחילה קדש, כי סוד קדוש הראשון ה"ס תחילת הכל, דהיינו או"א עלאין, והם נקראים קדוש, משום שמשם נמצא הקדושה, כנ"ל בדבור הסמוך, שקדש, פירושו שורש הקדושה. ואם כן למה נקרא קדוש למעלה, והרי שם לא נמצא ז', שהיא בחינת התפשטות, אלא הם בחינת ו' שאין לה התפשטות.

(צ) אלא רזא הכי וכי': ומשיב, אלא הסוד כך הוא, ודאי שישראל מקדשים למטה, כעין מלאכים העליונים למעלה, שכתוב בהם, וקרא זה אל זה ואמר קדוש, וכיון שישראל מקדשים, הם מעלים ממטה למעלה את הכבוד העליון, שהוא ז"א, עד שעולה הו', שה"ס השמים עליונים, למעלה, לאו"א עלאין, וכיון שהשמים עולים למעלה, מאיר בהם קדש ההוא, שהוא או"א עלאין, ואז נקרא ז"א שעלה למעלה, קדוש. באפן, שגם קדוש הראשון, סובב על ז"א, אלא על ז"א שעלה לאו"א עלאין. ואח"כ מאיר אור ההוא העליון מאו"א עלאין אל הכסא שנקרא קדוש קדוש, והיה צריך לומר שחזרו למקומם, כלומר, אזור שירדו השמים, (דפו"י דף צ"ג ע"א)

דקדושתא על גביה. ורוא דא, ונקדשתי בתוך בני ישראל בקדמיתא, ולבתר אני יי' מקדשכם.

צב) באן אתר יקדש בר נש גרמיה גו קדושתא דא, לאכללא גרמיה בה. כד ט מטי בר נש, לשמא קדישא יי' צבאות. ורוא דא אני יי' מקדשכם. דא אשכחנא ברוא דספרי קדמאי. ואנן לא עבדינן הכי, אלא לבתר יי' צבאות בלחודוי. ולבתר כד מטי בר נש למלא כל הארץ כבודו, כדין יכלול גרמיה בההוא קדושה, לאתקדשא לתתא, גו ההוא כבוד דלתתא, ורוא דא ונקדש בכבודי. ולבתר יעביד אורח פרט, לאתקדשא כלא. כמה דאנן עבדין לעמתם דמלאכי עלאי, דאמרי ברוך כבוד יי' ממקומו, דא כבוד עלאה. ולבתר ימלוך יי' לעולם וכו'. דא כבוד דלתתא.

צג) ובספרא דרב ייסא סבא, קדוש קדוש קדוש וכו', דא איהי קדושה לאתקדשא תורה שבכתב בכללא חדא. ולבתר לעמתם ברוך כבוד יי', אלין נביאים. ולבתר ימלוך יי' לעולם. רוא דא, אנן צריכינן בקדושתא דא, לאשתכחא תמן קדושה וברכה ומלכות, לאשתכחא כלא כחדא. קדושה, כמה דאתמר קדוש. ברכה, ברוך כבוד יי' ממקומו. מלכות, ימלוך יי' לעולם. ועל דא כלא אנן צריכינן לאשלמא, ועל דא יכוון בר נש, וישוי רעותיה בכל יומא. ע"כ. ד

חלופי גרסאות

ס מלוי. י הא. כ ל"ג מן לאשתכחא עד לאשתכחא. ל בדפו"י כתב רס"ג ב' פקודא למקרי ק"ש וכו'.

ונקדשתי עילא ותתא בג' דרגין

הסולם

מאמר

שיתקדש הכל, ומישראל תתפשט הקדושה לכל העולם. וכמו שאנו עושים, הוא לעמתם של המלאכים העליונים, שהם אומרים, ברוך כבוד ה' ממקומו, הוא כבוד העליון, שהוא ז"א. ואח"כ אומרים ימלוך ה' לעולם וכו'. שזה הוא כבוד תחתון, דהיינו מלכות. כמו כן, גם אנו מכללים עצמנו, במלא כל הארץ כבודו, שהוא כבוד תחתון. ולא בה' צבאות, שהוא נצח והוד דז"א, ובחינת כבוד עליון, כמו שעשו הראשונים. צג) ובספרא דרב ייסא וכו': ובספרו של ר"ס, אומר, קדוש קדוש קדוש וכו', זו היא קדושה שתתקדש תורה שבכתב, שהוא ז"א, בכלל אחד, דהיינו בג' קוין חג"ת שלו. ואח"כ לעמתם וכו' ברוך כבוד ה', אלו הם נביאים, דהיינו נצח והוד דז"א. ואח"כ ימלוך ה' לעולם, שהוא מלכות. וסוד זה הוא, שאנו צריכים שתמצאנה בקדושה זו, קדושה, ברכה, ומלכות, שתמצאנה כולן יחד. קדושה, כמו שנאמר קדוש וכו'. ברכה, היינו, ברוך כבוד ה' ממקומו. מלכות, היינו, ימלוך ה' לעולם. וע"כ אנו צריכים להשלים הכל. ועל זה, יכוון האדם וישום רצונו בו בכל יום. (ע"כ רעיא מהימנא).

דבר

בתוך בני ישראל, בתחילה, דהיינו שבני ישראל יעלו מ"ן לעורר למעלה ג' הקדושות, ואח"כ, אני ה' מקדשכם. שישראל מקבלים קדושה העליונה.

צב) באן אתר יקדש וכו': באיזה מקום יקדש אדם את עצמו בקדושה זו לכלול עצמו בה. הוא, כשהאדם מגיע להשם הקדוש, ה' צבאות, הנזכר אחר קדוש הג', שה"ס נצח והוד. וכו' הוא הסוד, אני ה' מקדשכם, זה מצאתי בסוד בספרים הראשונים. ואנו אין עושים כן, אלא לאחר ג"פ קדוש, אומרים, ה' צבאות בלבד, כלומר שעוד אנו אין מכללים עצמנו שם, ואח"כ כשהאדם מגיע אל מלא כל הארץ כבודו, שאז נמשך הקדושה אל המלכות, אז יכלול את עצמו בקדושה ההיא להתקדש למטה, תוך כבוד ההוא שלמטה, שהיא המלכות, וזה סוד ונקדש בכבודי. ואחר כך יעשה בדרך פרט. כלומר, בתחילה יכלול את עצמו בהמלכות שה"ס כבוד שלמטה, בהכתוב, מלא כל הארץ כבודו, שכולל כל הארץ וכל האומות, ואח"כ יעשה המשכת הקדושה בדרך פרט. דהיינו לישראל בלבד.

(דפו"י דף צ"ג ע"א)

צד) א דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יי אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הם מועדי. רבי יצחק פתח, (ד) ויקרא אלהים לאור יום וגו'. תנינן, אור דהוה בקדמיתא, הוה נהיר מסייפי עלמא לסייפי עלמא, כד אסתכל קודשא ב"ה לחייבין דזמינין למיקם בעלמא, גניז ליה לצדיקייא לעלמא דאתי, הה"ד (ה) וימנע מרשעים אורם. וכתב (ו) אור זרוע לצדיק.

צה) ת"ח, ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה, (ח) הא תנינן, יהי אור, אור דכבר הוה. והכא, אי תימא אור דאיהו יום בלחודוי, הדר ואמר ולחשך קרא לילה. אי תימא כל חד (נ) בלחודוי, * הדר ואמר ויהי ערב ויהי בקר (ס) יום אחד. דלילה (ע) לית בלא יום, ולית יום בלא לילה, ולא אקרי (פ) אחד, אלא בזווגא חד, (צ) וקב"ה וכנסת ישראל אקרי אחד, ודא בלא דא לא אקרי אחד.

צו) תא חזי, בגין דכנסת ישראל השתא בגלותא, כביכול לא אקרי אחד. ואימתי אקרי אחד. בשעתא דיפקון ישראל מן גלותא, וכנסת ישראל אהדרת לאתרהא, לאזדווגא ביה בקב"ה, הה"ד (ז) ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. (ז) ודא בלא דא לא אקרי אחד.

צז) ת"ח, מועדי יי אשר תקראו וגו', (ז) לזמנא כלא לאתר חד, ולאשתכחא (ז) כלא בשלימו, (ח) ברזא דאחד. ולמהוי ישראל (א) לתתא גוי אחד בארץ. תינח

חלופי גרסאות

ח והא. נ מוסיף בלחודוי חד. ס ל"ג יום אחד. ע מוסיף לית לך. פ חד. צ מכאן דקב"ה. ק מוסיף בג"כ ויהי ערב ויהי בקר יום אחד דדא. ר לאזדווגא. ש מוסיף כלא חד. ת ל"ג ברזא דאחד. א מוסיף לתתא בזווגא חדא.

מסורת הוהר

ג) בשלה יט צט תק"ח צג ט"ג שי"ג. ד) (בראשית א) ב"א נ צ"ג. ה) (איוב לח) לעיל אות ד צ"ד. ו) (תהלים צז) ב"א רפא צ"א. ז) (זכריה יד) תרומה מח צ"ת.

מועדי ה'

הסולם

מאמר

שלמות למלכות אלא כשהוא בזווג עם ז"א. ואינם נקראים אחד אלא כשהם בזווג אחד. והקב"ה וכנסת ישראל שהם ז"א ומלכות, נקראים אחד, וזה בלא זה אינם נקראים אחד. צו) ת"ח בגין דכנסת ישראל וכר': בוא וראה, כיון שכנסת ישראל עתה בגלות, כביכול לא נקרא אחד, ומתי נקרא אחד, בשעה שיצאו ישראל מן הגלות וכנסת ישראל תחזור למקומה להזדווג בהקב"ה, ז"ש, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. וזה בלא זה לא נקרא אחד. צז) ת"ח מועדי ה' וגו': בוא וראה, מועדי ה' אשר תקראו וגו'. היינו לימן הכל למקום אחד, כי מועדי ה' ה"ס חג"ת דז"א שצריכים לזמן אותם שישיפעו למקום אחד שהוא מלכות. שימצא הכל בשלמות בסוד אחד. כי כשמתחברים חג"ת דז"א עם המלכות הם נקראים אחד, כנ"ל. ושישראל יהיו למטה גוי אחד בארץ. שואל, נכון הוא, שהקב"ה בזווג בכנסת ישראל, שהיא המלכות, נקרא אחד. כנ"ל

צד) דבר אל בני ישראל וגו' אלה הם מועדי וגו': ר' יצחק פתח ויקרא אלקים לאור יום וגו'. למדנו, האור שהיה בתחילה היה מאיר מסוף העולם עד סופו. כשנסתכל הקב"ה ברשעים העתידים לעמוד בעולם, גנו אותו לצדיקים לעולם הבא. ז"ש וימנע מרשעים אורם. וכתוב, אור זרוע לצדיק.

צה) ת"ח ויקרא אלקים וגו': בוא וראה, ויקרא אלקים לאור יום ולחשך קרא לילה. הרי למדנו, יהי אור, היינו אור שכבר היה. (כנ"ל בראשית א' אות ל"ב ע"י בהטולס שם), וכאן, אם תאמר, אשר אור פירושו יום בלבד, שהוא ז"א לבדו, חזר ואמר, ולחשך קרא לילה. שהיא מלכות הנקראת לילה, ולא נקרא ז"א אלא כשיש עמו המלכות הנקראת לילה. ואם תאמר, שהם כל אחד לבדו, בלי זווג זה בזה, חזר ואמר, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, שאין לילה בלי יום, ואין יום בלי לילה. כלומר שאין שלימות לז"א אלא כשהוא בזווג עם המלכות, ואין (דפו"י דף צ"ג ע"א * דף צ"ג ע"ב)